

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-77-21

Druk nr 1445

Warszawa, 28 lipca 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, oraz Protokołu, podpisanego w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

**o ratyfikacji Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów
o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów
w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od
opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia
13 lutego 2002 roku, oraz Protokołu, podpisanego w Warszawie dnia 13 lutego
2002 roku**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji, podpisanego w Warszawie dnia 29 października 2020 r., Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, oraz Protokołu, podpisanego w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 29 października 2020 r. w Warszawie został podpisany Protokół między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, oraz Protokołu, podpisanego w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższym Protokołem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny, zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Andrzej Duda

PREZES RADY MINISTRÓW

Mateusz Morawiecki

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel zawarcia Protokołu zmieniającego Konwencję

W dniu 29 października 2020 r. w Warszawie podpisany został Protokół o zmianie obowiązującej Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz Protokołu do tej Konwencji, podpisanych w Warszawie dnia 13 lutego 2002 r.

Podpisanie ww. Protokołu było niezbędne ze względu na dynamicznie zachodzące w latach 2004–2017 istotne zmiany w sytuacji polityczno-gospodarczej dotyczące m.in. Polski. Polska przystąpiła w 2004 r. do Unii Europejskiej, co spowodowało m.in. zintensyfikowanie współpracy gospodarczej z państwami członkowskimi. W 2007 r. Holandia otworzyła swój rynek pracy dla obywateli Polski. Niezależnie zaistniała także potrzeba oceny postanowień dotyczących unikania podwójnego opodatkowania w relacjach bilateralnych ze względu na nowe wzorce opracowywane w tym zakresie przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD).

Należy zwrócić w tym miejscu szczególną uwagę na prace OECD prowadzone w ramach projektu *Base Erosion Profit Shifting* (BEPS), który ma na celu wypracowanie rozwiązań w obszarach opodatkowania i współpracy podatkowej najbardziej narażonych na negatywne konsekwencje międzynarodowego transferu zysków w celu uniknięcia opodatkowania, np. e-handel, ceny transferowe czy właśnie wykorzystywanie w tym celu umów o unikaniu podwójnego opodatkowania. W ramach prac OECD dąży do wypracowania mechanizmów utrudniających dokonywanie międzynarodowych transferów zysków do krajów stosujących preferencyjne stawki podatkowe. Zostaną wprowadzone w życie nowe rozwiązania mające na celu uszczelnienie systemów podatkowych państw zaangażowanych w realizację projektu, w tym Polski. Projekt BEPS stanowi ważną inicjatywę, która może przynieść długofalowo wymierne skutki dla prowadzenia przez państwa skutecznych działań na poziomie krajowym i międzynarodowym, zapobiegających utracie dochodów podatkowych.

Zgodnie z Planem działania (*Action Plan on Base Erosion and Profit Shifting*), projekt BEPS koncentruje się na 15 obszarach. W październiku 2015 r. zostały opublikowane odpowiednie raporty: wyzwania podatkowe elektronicznej gospodarki (działanie nr 1), neutralizacja efektów różnic w kwalifikacji prawnopodatkowej podmiotów,

dokonywanej przez państwa (działanie nr 2), uszczelnienie reguł odnoszących się zagranicznych spółek kontrolowanych (działanie nr 3), ograniczenie obniżania podstawy opodatkowania przez wykorzystanie odsetek i innych podobnych płatności (działanie nr 4), zwalczanie szkodliwych praktyk podatkowych (działanie nr 5), zapobieganie nadużywaniu umów o unikaniu podwójnego opodatkowania (działanie nr 6), zapobieganie sztucznemu unikaniu statusu zakładu podatkowego (działanie nr 7), usprawnienie systemu cen transferowych (działania nr: 8, 9, 10 i 13), tworzenie instrumentów służących do analizy problematyki BEPS (działanie nr 11), wprowadzenie wymogu ujawniania agresywnych schematów podatkowych (działanie nr 12), usprawnienie procedury wzajemnego porozumiewania się (działanie nr 14) oraz zaprojektowanie przepisów Konwencji wielostronnej implementującej środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysków (*Multilateral convention to implement tax treaty-related measures to prevent base erosion and profit shifting*) (dalej: „MLI”) i przystąpienie następnie do MLI przez poszczególne jurysdykcje (działanie nr 15). Celem MLI jest automatyczna zmiana umów o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartych przez dane państwo, którego wolą jest dokonanie zmiany takich umów w ten sposób. Przy pracach nad tą Konwencją korzystano m.in. z innych osiągnięć projektu BEPS, wypracowanych w ramach *Action Plan 2* (dotyczącego podmiotów hybrydowych i szkodliwych praktyk podatkowych), *Action Plan 6* (dotyczącego przeciwdziałania niewłaściwemu wykorzystywaniu umów o unikaniu podwójnego opodatkowania) oraz *Action Plan 7* (dotyczącego zakładu).

MLI przewiduje minimalny zakres wdrożenia określonych przepisów przez każdą jurysdykcję przystępującą do Konwencji. Są to przepisy: art. 6 (określone zmiany w preambule do Konwencji podatkowej), 7 (zapobieganie nadużyciom Konwencji podatkowej) i 16 (procedura wzajemnego porozumiewania się), w stosunku do których przewidziano obowiązek ich stosowania (dalej: minimalny standard).

Polska podpisała Konwencję MLI w czerwcu 2017 r. Konwencja ta została ratyfikowana przez Polskę w styczniu 2018 r.

Z uwagi na to, że nie wszystkie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Polska, mogą zostać zmienione wskutek przystąpienia przez Polskę do MLI (np. jedno z umawiających się państw nie dokonało zgłoszenia konkretnej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania jako umowy objętej zakresem

obowiązania MLI) w odniesieniu do tych umów, które mogą pozostać poza zakresem MLI, niezbędne było podjęcie negocjacji w zakresie przyjęcia w nich m.in. rozwiązań wynikających z przepisów MLI. Przypadek takiej umowy stanowi Konwencja z Holandią, w której ww. zmiany zostaną wprowadzone wskutek wejścia w życie przedmiotowego Protokołu.

Należy zauważyć, że podpisany Protokół odzwierciedla, poza ww. zmianami, również propozycje przewidziane w najnowszej aktualizacji Modelowej Konwencji OECD (dalej: Konwencja Modelowa), np. zmianę tytułu umowy podatkowej. Zmiana ta nie została wprawdzie objęta Konwencją MLI, ale sformułowanie tej propozycji na gruncie Konwencji Modelowej wynika z prac prowadzonych w ramach projektu BEPS i ma charakter uzupełniający do zmian w preambule, o których mowa wyżej.

2. Gospodarka w Królestwie Niderlandów

Od 2015 r. Królestwo Niderlandów posiada najwyższy (AAA) rating według międzynarodowych agencji ratingowych, utracony w 2013 r. po długiej recesji. W roku 2014 agencje: *Moody's* oraz *Fitch* zmieniły perspektywę z negatywnej na stabilną, a *Standard and Poor's* w 2015 r. zdecydował się na podniesienie ratingu do AAA. Podstawowym celem rządu jest uzdrowienie finansów publicznych przez wdrożenie pakietu działań konsolidacyjnych o wartości 16 mld euro. W zakresie polityki społecznej i zatrudnienia podtrzymano decyzję o stopniowym podnoszeniu wieku emerytalnego do 67 lat, ograniczane są niektóre prawa socjalne (np. długość świadczeń dla bezrobotnych czy zasiłków socjalnych). Rząd opowiada się za ułatwieniami dla przedsiębiorców, np. zmniejszeniem ilości regulacji, których roczne koszty wynoszą 2,5 mld euro; ułatwionym dostępem do tanich kredytów dla małych i średnich firm oraz programami wsparcia dla rozpoczynających działalność gospodarczą.

3. Dostęp do rynku pracy

Od 1 maja 2007 r. Królestwo Niderlandów otworzyło swój rynek pracy i usług dla obywateli polskich i firm polskich. Rynek niderlandzki charakteryzuje się bardzo wysokim stopniem uregulowania sektorowego, bardzo istotną rolę odgrywają postanowienia układów zbiorowych oraz organizacje samorządu gospodarczego, do którego przynależność jest często obowiązkowa.

4. Potencjalne dziedziny współpracy

Do perspektywicznych dziedzin współpracy należy wymiana handlowa i współpraca inwestycyjna, a także takie dziedziny gospodarki jak cyfryzacja przemysłu i rolnictwa, innowacje, klastry i start'upy, jak również energetyka i zielone technologie.

Współpraca gospodarcza odbywa się także na poziomie regionalnym, głównie w zakresie gospodarki wodnej, rolnictwa, ochrony środowiska, infrastruktury komunikacyjnej oraz turystyki. Cztery polskie województwa podpisały umowy o współpracy z prowincjami niderlandzkimi (lubelskie, pomorskie, wielkopolskie, zachodniopomorskie).

5. System podatkowy w Królestwie Niderlandów

Podatki bezpośrednie	
A. Rezydenci	
A.1 spółki	
rezydencja podatkowa	posiadają status holenderskich rezydentów podatkowych, jeżeli zostają utworzone w Holandii lub są tam rzeczywiście zarządzane
podstawa opodatkowania	wszelkie dochody osiągnane na całym świecie
stawki podatkowe	25% (dochód powyżej 200 000 EUR) 20% (dochód do 200 000 EUR)
zyski kapitałowe	możliwe zwolnienie z podatku ze względu na posiadany udział w kapitale pozostała część dochodu z działalności opodatkowana jest na zasadach ogólnych
metoda unikania podwójnego opodatkowania stosowana w prawie wewnętrznym	co do zasady metoda kredytu
A.2 osoby fizyczne	
rezydencja podatkowa	określana w oparciu o: stałe miejsce zamieszkania, miejsce zamieszkania małżonka oraz dzieci, czy centrum interesów gospodarczych lub osobistych jednostki
podstawa opodatkowania	wszelkie dochody osiągnane na całym świecie
stawki podatkowe	progresywne najwyższa stawka 51,95% dla dochodu powyżej 68 507 EUR

zyski kapitałowe	osiągane w ramach działalności gospodarczej opodatkowane wg stawek progresywnych stawka 25% – podstawowe dywidendy w pozostałych przypadkach – wyłączenie z opodatkowania
metoda unikania podwójnego opodatkowania stosowana w prawie wewnętrznym	metoda wyłączenia lub metoda kredytu podatkowego
B. Nierezydenci B.1 spółki	
stawki podatkowe	25% (dochód powyżej 200 000 EUR) 20% (dochód do 200 000 EUR)
zyski kapitałowe z tytułu sprzedaży akcji w spółkach będących holenderskimi rezydentami podatkowymi	możliwe zwolnienie z podatku ze względu na posiadany udział w kapitale pozostała część dochodu z działalności opodatkowana na zasadach ogólnych
zyski kapitałowe z tytułu sprzedaży nieruchomości	stanowią część dochodu uzyskiwanego z działalności gospodarczej
Podatek potrącany u źródła (<i>withholding tax</i>)	
zyski oddziału	0%
dywidendy	15% 0% jeżeli podmiot zostaje zakwalifikowany jako spółka z kraju należącego do UE/EOG lub podmioty szwajcarskie (dyrektywa w sprawie wspólnego systemu opodatkowania spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich)
odsetki	0% 15% z tytułu odsetek wypłacanych w związku z obligacjami partycypacyjnymi (<i>profit-sharing bonds</i>)
należności licencyjne	0%
wynagrodzenia techników	0%

wynagrodzenia dyrektorów	0%
B.2 Osoby fizyczne	
wynagrodzenia	opodatkowane zasadniczo wg skali progresywnej, najwyższa stawka 51,95% (dochód powyżej 68 507 EUR) 20% dla dochodów osiągniętych przez artystów i sportowców spoza krajów, z którymi Holandia zawarła umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania
zyski z tytułu sprzedaży akcji w spółkach będących rezydentami podatkowymi Holandii	opodatkowanie wyłącznie zysków ze znacznych praw udziałowych – stawka 25%
Stawki podatku withholding	w zasadzie takie samo jak przy spółkach, z wyjątkiem dywidend (osoby fizyczne – 25%)
Regulacje przeciwko unikaniu opodatkowania	
prawo w zakresie cen transferowych	tak
prawo w zakresie cienkiej kapitalizacji	nie
prawo w zakresie zagranicznej spółki kontrolowanej	nie
ogólna klauzula (GAAR)	tak
inne regulacje przeciwko unikaniu opodatkowania	tak

Źródło: IBFD Key features

6. Charakterystyka Protokołu

Jak wspomniano wyżej, zmiany obowiązującej Konwencji, które zostaną wprowadzone przedmiotowym Protokołem, wyrażają przede wszystkim, ale nie tylko, potrzebę uwzględnienia nowych wzorców wypracowanych przez OECD mających na celu uszczelnienie systemu podatkowego. Stąd też większość przepisów przewidzianych

w Protokole znajduje odzwierciedlenie także w ratyfikowanej przez Polskę w styczniu 2018 r. Konwencji MLI czy w ostatniej wersji Konwencji Modelowej OECD z 2017 r.

Ad Artykuł 1 Protokołu (Tytuł oraz Preambuła do Konwencji)

Zmiana tytułu Konwencji nie wynika z tego, że dotychczasowy tytuł Konwencji był mylący czy rozmiął się znaczeniowo z treścią przepisów zawartych w umowie po dokonaniu zmian. Zmiany tytułu oraz zmiany w preambule do Konwencji wiążą się z dodaniem dodatkowej reguły przy dokonywaniu interpretacji przepisów Konwencji, zgodnie z którą celem umowy podatkowej jest eliminowanie podwójnego opodatkowania, ale równocześnie nie mogą być tworzone sytuacje sprzyjające uniknięciu lub zmniejszeniu opodatkowania przy wykorzystaniu uregulowań zawartych w Konwencji.

Po zmianie tytułu Konwencji otrzyma następujące brzmienie:

„Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz zapobiegania uchylaniu się i unikaniu opodatkowania”. Dotychczasowy tytuł Konwencji brzmi: „Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu”. Zmiana polega więc na zastąpieniu wyrazu „unikanie” użytego w pierwszej części tytułu wyrazem „eliminowanie” natomiast zachowania polegające na uchylaniu się oraz unikaniu opodatkowania są wyszczególnione jako odrębne kategorie zachowań, które ma obejmować Konwencja.

Zmiany w tytule Konwencji są analogiczne do propozycji w tym zakresie wynikającej z najnowszej wersji Konwencji Modelowej OECD. Propozycja z Konwencji Modelowej stanowi uzupełnienie do zmian w preambule do umowy podatkowej, o których mowa w Konwencji MLI.

Wymaga podkreślenia, że wprowadzenie przedmiotowej zmiany w tytule Konwencji wchodzi w skład dorobku BEPS i zostało uwzględnione w nowej wersji Modelowej Konwencji OECD z 2017 r.

W związku z ww. zmianą tytułu Konwencji z 2002 r. odpowiedniej zmianie ulegnie także preambuła Protokołu do Konwencji z 2002 r. – art. 17 Protokołu.

Zmiany w preambule do Konwencji wchodzi w zakres minimalnego standardu, o którym mowa w MLI. Zmieniona preambuła otrzyma następujące brzmienie:

„Pragnąc rozwijać relacje ekonomiczne i wzmacniać współpracę w zakresie spraw podatkowych, mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych konwencją, bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione, mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w konwencji pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji),”.

Ad Artykuł 2 Protokołu (podmioty transparentne podatkowo)

Nadanie nowego brzmienia przepisowi Artykułu 1 Konwencji przez dodanie doń ustępu 2, a w konsekwencji dokonanie także odpowiednich zmian w redakcji Artykułu 23 ust. 5 Konwencji (Artykuł 11 Protokołu) ma na celu stworzenie możliwości stosowania Konwencji także w odniesieniu do podmiotów transparentnych podatkowo.

Podmioty transparentne podatkowo są wykorzystywane w agresywnym planowaniu podatkowym. Celem wprowadzenia ww. przepisów jest eliminowanie sytuacji sztucznego tworzenia transparentnych spółek osobowych (tworzenia ich wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu omijania przepisów podatkowych) i w rezultacie wyeliminowanie bezpodstawnego przyznania im przywilejów umownych. Jednocześnie podkreśla się, że prawo umawiających się państw do opodatkowania własnych rezydentów podatkowych pozostaje nienaruszone (nowy Artykuł 1 ust. 2 Konwencji, zdanie drugie).

Ad Artykuł 3 Protokołu (definicje; nowa definicja „uznawanego funduszu emerytalnego”)

Zmiana ma na celu poszerzenie zakresu podmiotowego Konwencji, o którym mowa w art. 3 ust. 1 Konwencji o „uznawany fundusz emerytalny” (ang. *recognized pension fund*). W konsekwencji dokonana też zostaje odpowiednia zmiana w art. 4 ust. 1 Konwencji, tj. zmiana definicji rezydenta dla celów podatkowych, przez umieszczenie kategorii w postaci „uznawanego funduszu emerytalnego” – art. 4 ust. 1 Protokołu.

Ad Artykuł 4 Protokołu (rezydencja podatkowa)

Zmiana obejmuje wspomniane wyżej dodanie uznawanego funduszu emerytalnego do definicji rezydenta podatkowego.

Nadane zostanie także nowe brzmienie art. 4 ust. 3 Konwencji przez wprowadzenie zasady, zgodnie z którą umawiające się państwa podejmą starania w zakresie

rozstrzygnięcia w drodze procedury wzajemnego porozumienia wątpliwości co do rezydencji podatkowej w przypadku podmiotów posiadających siedzibę na terytorium więcej niż jednego z umawiających się państw. Wymienione także są kryteria mające być pomocne przy podejmowaniu decyzji przez organy, takie jak miejsce faktycznego zarządu, miejsce utworzenia danego podmiotu bądź inne mające znaczenie czynniki. Wprowadzony zostanie także przepis, że w przypadku braku porozumienia po stronie właściwych organów w zakresie ustalenia rezydencji podatkowej danego podmiotu, nie będzie on zasadniczo uprawniony do korzyści podatkowych przewidzianych Konwencją (art. 4 pkt 2 Protokołu).

Zostanie także skreślony ust. 4 w art. 4 Konwencji, który to przepis zawiera wytyczne dotyczące ustalania miejsca siedziby funduszu emerytalnego – jest to konsekwencja opisanego wyżej wprowadzenia definicji „uznawanego funduszu emerytalnego” do art. 3 ust. 1 Konwencji.

Ad Artykuł 5 Protokołu (Zakład)

Zmiany przewidziane w art. 5 Protokołu, tj. nadanie nowego brzmienia znacznej części art. 5 Konwencji przez zmiany w ustępach: 4 (wyjątki od posiadania statusu zakładu), 5 (przedsiębiorstwa blisko powiązane), 6 (działalność zależnego przedstawiciela) i 7 (działalność niezależnego przedstawiciela) i dodanie nowych ustępów 8 i 9 – odpowiadają propozycjom zawartym w odpowiednich przepisach Konwencji Modelowej w wersji z 2017 r., tj. jej art. 5 ust. 4, 4.1, 5, 6 i 8.

Zgodnie z Modelową Konwencją definicja zakładu jest niezbędna dla celów określania prawa do opodatkowania zysków przez państwo, w którym zakład jest położony. Niezmieniona zostanie zasada, zgodnie z którą określenie to będzie obejmować stałą placówkę, przez którą całkowicie lub w części prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa, w szczególności: siedzibę zarządu, filię, biuro, fabrykę, warsztat, kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom lub każde inne miejsce badania, rozwoju lub wydobywania zasobów naturalnych.

Co do zasady, zmiany mają na celu ograniczenie występowania nadużyć w zakresie ww. przepisu, a także dostosowanie konstrukcji prawnej zakładu do zmieniających się realiów gospodarczych. Ww. zmiany zostały szczegółowo omówione poniżej.

Nowe brzmienie otrzymują ust. 4 i ust. 5 w art. 5 Konwencji (wyjątki od przyznawania statusu zakładu).

Zmiany mają na celu ograniczenie wyjątków od przyznania przedsiębiorstwu lub stałej placówce statusu zakładu tylko do prowadzenia przez nie określonych rodzajów działalności, o których mowa w tym przepisie, o ile mają one przygotowawczy lub pomocniczy charakter lub też łączna działalność wynikająca z prowadzenia tych działalności ma przygotowawczy lub pomocniczy charakter. Dotychczas przepis przewidywał, że placówki wykonujące określone rodzaje działalności (np. składowanie towaru, utrzymywanie zapasów dóbr) nie są zakładem. Jednakże w zmieniającej się sytuacji gospodarczej oraz w szczególności w kontekście wzrostu roli sprzedaży internetowej, wyjątki zawarte w przepisach umów podatkowych mogą w zasadzie stanowić podstawę działalności prowadzonej przez daną placówkę i przedsiębiorstwo.

Ust. 5 ma zaś zastosowanie wówczas, gdy działalność prowadzona przez przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa ściśle powiązane jest sztucznie dzielona na drobniejsze czynności, tak aby prowadzącemu ją przedsiębiorstwu (przedsiębiorstwom) przysługiwało wyłączenie od statusu zakładu. Aby temu zapobiec ust. 5 przewiduje, że ustęp 4 nie będzie miał zastosowania w określonych sytuacjach, tj. gdy stała placówka używana lub utrzymywana przez przedsiębiorstwo jest wykorzystywana przez to samo przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwo ściśle z nim powiązane, które wykonuje działalność gospodarczą w tym samym miejscu lub w innym miejscu w tym samym umawiającym się państwie i:

- a) to miejsce lub to drugie miejsce stanowi zakład tego przedsiębiorstwa lub zakład przedsiębiorstwa ściśle powiązanego, zgodnie z postanowieniami artykułu 5, lub
- b) całkowita działalność wynikająca z łącznego prowadzenia działalności przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach, nie ma charakteru przygotowawczego lub pomocniczego,

pod warunkiem że działalność gospodarcza prowadzona przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach stanowi uzupełniające działania będące częścią spójnych operacji gospodarczych.

Ad ust. 6 (zależny przedstawiciel)

Bez względu na postanowienia art. 5 ust. 1 i 2, ale z zastrzeżeniem postanowień ust. 7, jeżeli osoba podejmuje w umawiającym się państwie czynności na rzecz przedsiębiorstwa oraz podejmując te czynności zwyczajowo zawiera umowy lub

zwyczajowo odgrywa główną rolę w doprowadzaniu do zawarcia umów, które są rutynowo zawierane bez istotnych zmian przez to przedsiębiorstwo, a takie umowy są zawierane:

- a) w imieniu tego przedsiębiorstwa, lub
- b) w celu przeniesienia prawa własności lub w celu przyznania prawa do użytkowania majątku posiadanego przez to przedsiębiorstwo, lub w stosunku do którego przedsiębiorstwo posiada prawo do jego użytkowania, lub
- c) w celu świadczenia usług przez to przedsiębiorstwo,

to przedsiębiorstwo będzie uważane za posiadające zakład w tym Państwie, w związku z jakimikolwiek czynnościami, które są podejmowane przez taką osobę dla tego przedsiębiorstwa, chyba że czynności podejmowane przez taką osobę są ograniczone do czynności wymienionych w ustępie 4, które gdyby były dokonywane za pośrednictwem stałej placówki (innej niż stała placówka, do której miałyby zastosowanie ustęp 5), co nie pozwalałoby na uznanie tej stałej placówki za stanowiącą zakład zgodnie z przepisami tego ustępu.

Ad ust. 7 (niezależny przedstawiciel)

Reguła dotycząca przyznawania statusu zakładu w związku z prowadzeniem przez przedsiębiorstwo działalności za pośrednictwem zależnego przedstawiciela ma nie być stosowana w przypadku, gdy osoba działająca w umawiającym się państwie na rzecz przedsiębiorstwa drugiego umawiającego się państwa prowadzi działalność gospodarczą jako niezależny przedstawiciel i działa w zakresie swojej zwykłej działalności dla tego przedsiębiorstwa. W przypadku jednak, gdy osoba taka działałaby wyłącznie lub prawie wyłącznie w imieniu jednego lub większej liczby przedsiębiorstw, z którymi jest ściśle powiązana, osoba ta nie będzie uważana za niezależnego przedstawiciela w odniesieniu do każdego takiego przedsiębiorstwa.

Ad ust. 8

Przewiduje dodanie definicji przedsiębiorstw ściśle powiązanych, dla celów stosowania art. 5.

Ad ust. 9

Dotychczasowy ust. 7 w art. 5 Konwencji z 2002 r., zaś obecnie ust. 9 w art. 5.

Przepis przewiduje, że sam fakt sprawowania przez spółkę mającą siedzibę w umawiającym się państwie kontroli lub bycia przez taką spółkę kontrolowaną przez

inną spółkę, która ma siedzibę w drugim umawiającym się państwie albo która prowadzi działalność gospodarczą w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Ad Artykuł 6 Protokołu (Zyski przedsiębiorstw)

Zmiana obejmuje nadanie nowego brzmienia przepisowi dotyczącemu zysków przedsiębiorstw. W zakresie opodatkowania zysków przedsiębiorstw Protokół odwołuje się do brzmienia art. 7 Konwencji Modelowej i określa zasadę, że zyski przedsiębiorstwa jednego umawiającego się państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym państwie, chyba że przedsiębiorstwo to prowadzi działalność w drugim państwie poprzez położony tam zakład. Zyski przypisywane zakładowi należy wtedy określać w taki sposób, jak gdyby stanowił on samodzielny podmiot prowadzący działalność gospodarczą w podobnym zakresie i na podobnych warunkach z uwzględnieniem ryzyka i funkcji, jakie zakład pełni w strukturze przedsiębiorstwa.

W przypadku skorygowania zysków zakładu przez jedno z umawiających się państw w sposób powodujący podwójne opodatkowanie zysków przedsiębiorstwa, podwójne opodatkowanie będzie eliminowane w drodze korekty zysków przedsiębiorstwa przez państwo jego siedziby lub – jeżeli nie zgadza się ono z korektą dokonaną przez drugie państwo – w drodze procedury wzajemnego porozumiewania się.

Dzięki wprowadzeniu ww. zasady, eliminowanie podwójnego opodatkowania w drodze korekt zysków przedsiębiorstw dokonywanych przez umawiające się państwa będzie odbywać się w sposób bardziej koncyliacyjny niż to ma miejsce w oparciu o obecnie obowiązujące przepisy Konwencji.

Ad Artykuł 7 Protokołu (dywidendy)

Zmiana w zakresie art. 10 Konwencji, dotyczącym dywidend, obejmuje wprowadzenie stawki podatku withholding 0% w odniesieniu do dywidend, których rzeczywistym beneficjentem jest uznawany fundusz emerytalny umawiającego się państwa.

Generalnie przepisy dotyczące opodatkowania dywidend są podobne do uregulowań przewidzianych w tym zakresie w dyrektywie Rady UE 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 345 z 29.12.2011, str. 8, z późn. zm.), która zastąpiła dotychczasową

dyrektywę Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych Państw Członkowskich (Dz. Urz. UE L 225 z 20.08.1990, str. 6, z późn. zm.), zwanej dalej: Dyrektywą PS.

Zdecydowana większość polskich umów (ok. 70%) różnicuje wysokość stawek podatku u źródła w zależności od posiadanego udziału w kapitale przez wspólnika. Wśród umów podatkowych zawartych przez Polskę z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, znajdują się umowy, których przepisy odzwierciedlają wymogi przewidziane w Dyrektywie PS, której celem jest m.in. wyeliminowanie ewentualnych przeszkód na polu dystrybuowania zysków między podmiotami powiązаныmi posiadającymi siedziby na terytoriach różnych państw członkowskich UE, a w konsekwencji wyeliminowanie podatku u źródła w zakresie dywidend wypłacanych przez spółkę zależną do spółki dominującej pod określonymi warunkami – m.in. okres obowiązkowego posiadania udziałów. W przypadku przedmiotowego Protokołu proponuje się utrzymanie dotychczasowych stawek podatku withholding zarówno w wysokości 5% – przy posiadaniu przez rzeczywistego beneficjenta dywidend bezpośrednio udziału w kapitale spółki wypłacającej dywidendę wynoszącego nie mniej niż 10%, ale nie wprowadza się wymogu posiadania aktywów przez określony w Konwencji czas; oraz stawki 15% – w pozostałych przypadkach.

Jednocześnie, w art. 20 Protokołu przewidziano, że przepis artykułu 10 ustępu 2 litery b) Konwencji – czyli stawka 5% WHT – nie będzie stosowana w odniesieniu do dywidend wypłacanych przez lub na rzecz osoby, która posiada status podatkowej instytucji inwestycyjnej (*Fiscale Beleggingsinstelling*) dla celów holenderskiego podatku od spółek albo przez lub na rzecz osoby, która posiada status otwartego funduszu inwestycyjnego zwolnionego z podatku dochodowego od osób prawnych w Polsce.

Przewiduje się w tym przepisie także, że dochód uzyskiwany w związku z likwidacją spółki, także częściową lub nabyciem własnych akcji (udziałów) przez spółkę, jak również dochód uzyskiwany w związku z wypłatami z tytułu certyfikatów lub jednostek uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym – będzie stanowić dochód z akcji (udziałów).

Ad Artykuł 8 Protokołu (odsetki)

Protokół przewiduje dodanie do katalogu sytuacji, o których mowa w art. 11 ust. 3 Konwencji, przypadku gdy odsetki mogą być opodatkowane wyłącznie w umawiającym

się państwie, w którym odbiorca odsetek uprawniony do tychże odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, w przypadku gdy odbiorcą jest uznawany fundusz emerytalny.

Zmiana jest kolejną z konsekwencji dodania do Konwencji kategorii podmiotu w postaci „uznawanego funduszu emerytalnego”.

Należy zauważyć przy tym, że w odniesieniu do art. 11 Konwencji Protokół w art. 21 przewiduje, że określenie „jakakolwiek pożyczka”, użyte w artykule 11 ustęp 3 litera c) będzie obejmowało także obligacje zamienne i, w konsekwencji, określenie „odsetki” będzie obejmować także dochód z obligacji niezamiennych jak również dochód z obligacji zamiennych do momentu, w którym te drugie obligacje zostają faktycznie zamienione na akcje (udziały). Doprecyzowano także, że określenie „odsetki” nie obejmuje rodzajów dochodu, do których ma zastosowanie art. 10 Konwencji, dotyczący dywidend.

W art. 21 Protokołu zostały także wymienione podmioty, w stosunku do których umawiające się państwa zdecydowały, że opodatkowanie odsetek będzie mogło nastąpić wyłącznie w państwie rezydencji podatkowej danego podmiotu będącego odbiorcą uprawnionym do odsetek. Są to następujące podmioty ze Strony holenderskiej: the Netherlands Development Finance Company (de Nederlandse Financierings-Maatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V.) lub jakikolwiek następcą prawnym tego podmiotu, a także Atradius State Business N. V. (w odniesieniu do pożyczek udzielonych, gwarantowanych lub ubezpieczonych przez rząd holenderski), zaś ze Strony polskiej: Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKE S.A.) oraz Bank Gospodarstwa Krajowego S.A.

Ad Artykuł 9 Protokołu (klauzula nieruchomościowa)

Protokół przewiduje uregulowanie kwestii opodatkowania zysków z przeniesienia własności akcji (udziałów) spółek, a także podobnych w swej charakterystyce do akcji (udziałów) praw majątkowych w innych podmiotach, takich jak spółki osobowe czy trusty, w sytuacji gdy wartość majątku takich podmiotów pochodzi głównie z nieruchomości. W obecnym stanie prawnym zyski tego typu podlegają opodatkowaniu wyłącznie w państwie rezydencji podatkowej zbywcy spółki nieruchomościowej lub podmiotu innego typu.

Protokół wprowadza możliwość opodatkowania przedmiotowych zysków przez umawiające się państwo rezydencji podatkowej osoby osiągającej takie zyski. Będzie to

możliwe wówczas, gdy w jakimkolwiek momencie w okresie 365 dni wartość akcji lub udziałów albo innych podobnych praw w podmiocie, którego dotyczy transakcja, pochodziła przynajmniej w 75% bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomości w rozumieniu art. 6 Konwencji, położonego na terytorium drugiego umawiającego się państwa. Tym samym *de iure* zyski tego rodzaju mogą być opodatkowane w państwie położenia nieruchomości, a tym samym traktowane jako zyski ze sprzedaży nieruchomości, a nie jak zyski ze sprzedaży udziałów lub akcji spółek.

Zgodnie z aktualną polityką, w trakcie negocjacji proponuje się partnerom negocjacyjnym zawarcie w umowie przepisu anty-abuzywnego, dotyczącego klauzuli nieruchomościowej. Obecnie mniej więcej połowa z zawartych przez Polskę umów o unikaniu podwójnego opodatkowania zawiera taką klauzulę w różnym kształcie. Jak wspomniano wyżej obowiązująca Konwencja polsko-holenderska nie zawiera tego typu uregulowania.

Ze względu na to, że przepisy dotyczące klauzuli nieruchomościowej mają na celu przede wszystkim zapobieganie unikaniu opodatkowania dochodów ze zbycia nieruchomości w państwie miejsca położenia tej nieruchomości przez tworzenie spółek nieruchomościowych z udziałem zagranicznym i sprzedaż udziałów w tych spółkach nierezydentom – celowe jest wprowadzenie przedmiotowego przepisu do Konwencji.

Przewiduje się także przyznanie prawa do wyłącznego opodatkowania tego typu zysków przez państwo miejsca siedziby uznawanego funduszu emerytalnego, co do zasady zwolnionego z podatku w tym państwie.

Z powodu dodania Protokołem w art. 13 Konwencji ustępu 3a, odpowiedniej zmianie ulegnie też przepis art. 13 ust. 4 Konwencji.

Ad Artykuł 10 Protokołu (emerytury i renty, renty kapitałowe oraz świadczenia z ubezpieczenia społecznego)

Przepis dotyczący emerytur, przewidziany w Protokole, ma na celu zastąpienie art. 18 Konwencji w dotychczasowym brzmieniu. Jest to uregulowanie nowe. Konieczność wprowadzenia nowego przepisu wynika przede wszystkim z upływu czasu i zmian dokonanych w systemach emerytalnych obydwu umawiających się państw. Wprowadzone zostanie prawo do opodatkowania ww. świadczeń także w państwie wypłacającym świadczenia – obecnie prawo do opodatkowania ww. świadczeń posiada co do zasady wyłącznie państwo rezydencji ich odbiorcy. Przepis ten nie jest wzorowany na Modelowej Konwencji – przepis dotyczący opodatkowania emerytur jest

bowiem kształtowany na bieżąco w zależności od postawy każdorazowego partnera negocjacyjnego.

W konsekwencji dokonane zostaną także odpowiednie zmiany, polegające na skreśleniu odpowiednich przepisów Protokołu do Konwencji z 2002 r., tj. art. X tegoż Protokołu (art. 24 przedmiotowego Protokołu).

Ad Artykuł 11 Protokołu (eliminowanie podwójnego opodatkowania)

Należy zauważyć, że pozostawiona zostanie w Konwencji metoda zaliczenia proporcjonalnego jako podstawowa metoda unikania podwójnego opodatkowania w odniesieniu do polskich rezydentów podatkowych.

Zmiany przewidziane Protokołem mają na celu przede wszystkim dostosowanie przepisu art. 23 Konwencji, w części dotyczącej holenderskich rezydentów podatkowych, do innych zmian wynikających z Protokołu (zmiany w art. 23 Konwencji), a w odniesieniu do Polski, zostaje nadane brzmienie przepisu, które odpowiada aktualnemu brzmieniu określone w Modelowej Konwencji OECD (w art. 23A), uwzględniającemu dodanie w art. 1 Konwencji fragmentu odnoszącego się do podmiotów transparentnych podatkowo.

W tym miejscu należy nadmienić, że pierwotnie, tj. na moment opracowywania instrukcji negocjacyjnej dotyczącej przedmiotowego Protokołu (druga połowa 2008 r.), Strona polska zakładała zmianę w drodze negocjacji metody unikania podwójnego opodatkowania dochodów, przede wszystkim z uwagi na otwarcie w 2007 r. przez Holandię rynku pracy dla obywateli polskich. Metoda wyłączenia z progresją, która polega na zwolnieniu z opodatkowania danego typu dochodu w państwie rezydencji w sytuacji, gdy dochód ten jednocześnie korzysta w drugim państwie ze zwolnienia z opodatkowania wynikającego z prawa krajowego tego państwa, może jednak powodować podwójne nieopodatkowanie dochodów, które nie jest zjawiskiem pożądanym, a czasami może wręcz przybierać postać nadużyć. W konsekwencji podjęto decyzję o odstąpieniu od pierwotnego zamiaru zmiany metody ogólnej unikania podwójnego opodatkowania w odniesieniu do polskich rezydentów podatkowych. Z uwagi na to, pismem z dnia 23 sierpnia 2017 r. Minister Finansów powiadomił Prezesa Rady Ministrów o konieczności odejścia w tym zakresie od założeń przewidzianych w Instrukcji negocjacyjnej z 2008 r., co zostało przez Prezesa Rady Ministrów zaakceptowane w dniu 13 września 2017 r.

Postępowanie Strony polskiej jest także uzasadnione i spójne w tym zakresie ze stanowiskiem przyjętym na gruncie Konwencji MLI, do której Polska przystąpiła w 2017 r. Polska złożyła stosowne oświadczenie na podstawie art. 5 ust. 10 MLI w przedmiocie dokonania wyboru stosowania Opcji C, która przewiduje stosowanie metody zaliczenia proporcjonalnego w umowach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania zawartych przez Polskę.

Polskie umowy podatkowe przewidują eliminację podwójnego opodatkowania na podstawie metody zwolnienia (wyłączenia z progresją) albo metody zaliczenia proporcjonalnego.

Zgodnie z pierwszą metodą, dochód osiągnięty za granicą jest zwolniony z podatku w kraju rezydencji podatkowej, natomiast jest brany pod uwagę jedynie przy obliczaniu stawki podatkowej, według której podatnik będzie zobowiązany rozliczyć podatek od dochodów uzyskanych w kraju rezydencji podatkowej.

Metoda proporcjonalnego zaliczenia polega natomiast na tym, że podatek zapłacony od dochodu osiągniętego za granicą jest zaliczany na poczet podatku należnego w kraju rezydencji podatkowej, obliczonego od całości dochodów w takiej proporcji, w jakiej dochód ze źródeł zagranicznych pozostaje w stosunku do całości dochodu podatnika.

Opcja C co do zasady będzie miała zastosowanie do postanowień umów podatkowych, które obecnie dla celów uniknięcia podwójnego opodatkowania nakładają na umawiającą się jurysdykcję obowiązek zwolnienia z podatku dochodu osiągniętego lub majątku posiadanego przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tej umawiającej się jurysdykcji, które mogą być opodatkowane w drugiej umawiającej się jurysdykcji zgodnie z postanowieniami takiej umowy podatkowej.

Ad Artykuł 12 Protokołu (procedura wzajemnego porozumiewania się)

Przewiduje się dokonanie zmiany w przepisie art. 26 Konwencji regulującym procedurę wzajemnego porozumiewania się.

Zmiany mają na celu przede wszystkim dostosowanie obecnych przepisów do kształtu posiadanego przez nie w Konwencji Modelowej OECD, wg stanu od 2005 r., a także, usprawnienie procedury w zakresie wprowadzenia w pewnych przypadkach systemu bilateralnych notyfikacji o wpływających wnioskach.

Pewnym niewielkim zmianom ulegnie także stosowana w ramach tej procedury procedura arbitrażowa – zasadnicza zmiana ma polegać na obowiązkowym wdrożeniu decyzji panelu arbitrów bez względu na terminy przedawnienia istniejące w prawie

wewnętrzny, jeżeli osoba, której sprawa dotyczy, zaakceptuje wzajemne porozumienie wdrażające decyzję arbitrażową.

Ad Artykuł 13 i 14 Protokołu (wymiana informacji; pomoc w poborze podatków)

Zmiany przewidziane Protokołem mają na celu dostosowanie brzmienia przepisu art. 27 i art. 28 Konwencji do wersji przepisów przewidzianej w Modelowej Konwencji OECD.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na przepis art. 14 Protokołu, który przewiduje stosowanie postanowień dotyczących pomocy w poborze podatków do należności dochodzonych w ramach egzekucji, w zakresie, w jakim kwoty te są traktowane jako wierzytelności podatkowe.

Ad Artykuł 15 Protokołu (uprawnienie do korzyści umownych)

Nadanie nowego brzmienia przepisowi art. 29 Konwencji ma na celu wprowadzenie klauzuli ograniczającej możliwość korzystania z jej przywilejów w sytuacji, gdy głównym celem lub jednym z głównych celów zawarcia transakcji lub utworzenia danej struktury było uzyskanie korzyści przewidzianych w Konwencji, a uzyskanie takich korzyści byłoby sprzeczne z przedmiotem lub celem odpowiednich postanowień umownych (dalej: klauzula PPT). Należy podkreślić, że celem tego postanowienia jest zagwarantowanie, aby przepisy umów nie były wykorzystywane w agresywnym planowaniu podatkowym.

Wprowadzenie do Konwencji klauzuli PPT jest jednym z minimalnych standardów ochrony w zakresie zapobiegania nadużyciom przepisów umów podatkowych w celu zmniejszenia, a niekiedy nawet eliminowania opodatkowania. Jak wspomniano wyżej, konieczność stosowania minimalnych standardów wynika z prac prowadzonych przez OECD w ramach projektu BEPS. Specyfika klauzuli PPT zawartej w Protokole polega na tym, że w przypadku odmowy korzyści przewidzianej Konwencją, osoba w dalszym ciągu zainteresowana przyznaniem takiej korzyści będzie miała prawo do złożenia stosownego wniosku do organu podatkowego, który odmówił przyznania tej korzyści. Organ ten, po ponownej analizie wszelkich faktów i okoliczności mających znaczenie, będzie traktował taką osobę za uprawnioną do przedmiotowej korzyści, jeżeli uzna, że taka korzyść zostałaby tej osobie przyznana w sytuacji braku transakcji lub struktury, o których mowa wyżej. Właściwy organ powinien skonsultować się z właściwym organem drugiego państwa przed odmową uwzględnienia wniosku osoby uprawnionej.

Należy zauważyć, że ww. możliwość jest także przewidziana w Konwencji MLI, w art. 7 ust. 4, który także dopuszcza sytuację wystąpienia z wnioskiem przez osobę uważającą się nadal za uprawnioną do danej korzyści przewidzianej Konwencją, mimo wydania negatywnej decyzji uprawnionego organu w tym zakresie. Polska jednak, na gruncie Konwencji MLI, nie przystąpiła do art. 7. ust. 4, w związku z czym przedmiotowe uregulowanie nie będzie podlegać odpowiedniemu stosowaniu w związku z obowiązywaniem Konwencji MLI.

Ad Artykuł 16 Protokołu (zakres terytorialny obowiązywania Konwencji)

Zmiany przewidziane Protokołem w zakresie art. 31 Konwencji polsko-holenderskiej, dotyczącego zakresu terytorialnego wynikają z konieczności odmiennego uregulowania tej kwestii w związku ze zmianą statusu Antyli Holenderskich w październiku 2010 r. W wyniku reformy konstytucyjnej przeprowadzonej w Królestwie Niderlandów w październiku 2010 r., dotychczasowe Antyle Holenderskie zostały rozwiązane. Obecnie Królestwo Niderlandów składa się z czterech państw autonomicznych: Niderlandów, Aruby, Curaçao i Sint Maarten oraz trzech specjalnych gmin: Bonaire, Sint Eustatius i Saba. W konsekwencji zmieniony art. 31 Konwencji nie zawiera odniesienia do możliwości rozszerzenia zakresu obowiązywania tej Konwencji na terytoria wchodzące w skład Antyli Holenderskich i Aruby, a jedynie odniesienie do możliwości rozszerzenia przez Holandię obowiązywania Konwencji na terytoria, które nie są położone w Europie.

Inne kwestie uregulowane w Protokole

Pozostałe postanowienia Protokołu mają charakter przepisów porządkujących, przewidują głównie zmianę numeracji w zakresie przepisów, co wynika ze zmian opisanych wyżej.

Zgodnie z artykułem 28 Protokół wejdzie w życie ostatniego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostanie otrzymana późniejsza z notyfikacji informujących o zakończeniu procedur krajowych niezbędnych do wejścia w życie Protokołu.

7. Podsumowanie zmian sytuacji prawnej w związku z wejściem w życie Protokołu

Lp.	Nr przepisu w Konwencji	Przedmiot regulacji	Sytuacja obecna	Sytuacja po zmianie
1	-	Tytuł i preambuła do	Konwencja między Rzeczpospolitą Polską	Konwencja między Rzeczpospolitą Polską

		Konwencji	<p>a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu</p> <p>Rzeczpospolita Polska i Królestwo Niderlandów, pragnąc zawrzeć nową konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu między obu Państwami,</p>	<p>a Królestwem Niderlandów w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz zapobiegania uchylaniu się i unikaniu opodatkowania</p> <p>Rzeczpospolita Polska i Królestwo Niderlandów, pragnąc rozwijać relacje ekonomiczne i wzmacniać współpracę w zakresie spraw podatkowych, mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych Konwencją, bez stwarzania możliwości nicopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych mających na celu uzyskanie ulg przewidzianych w Konwencji pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji).</p> <p>Niezależnie, z uwagi na powyższe zmiany, odpowiedniej zmianie ulegnie także preambuła do Protokołu do Konwencji z 2002 r. (art. 17 Protokołu), o czym szczegółowo wyżej w uzasadnieniu.</p>
--	--	-----------	--	--

2	Art. 1 ust. 2	Podmioty transparentne podatkowo	Brak uregulowania. Możliwe wykorzystywanie podmiotów transparentnych podatkowo (np. spółek osobowych) w agresywnym planowaniu podatkowym.	Możliwe będzie stosowanie ograniczeń przewidzianych w Konwencji, w tym w zakresie przyznawania korzyści podatkowych przewidzianych Konwencją podmiotom transparentnym tworzonym wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu omijania przepisów podatkowych.
3	Art. 3 ust. 1 oraz art. 4	Uznawany fundusz emerytalny	Brak definicji funduszu emerytalnego, (w tym uznawanego funduszu emerytalnego).	Zdefiniowanie uznawanego funduszu emerytalnego celem przyznania mu pewnych przywilejów podatkowych na gruncie Konwencji, np. 0% stawki podatku <i>withholding</i> , jeżeli rzeczywistym beneficjentem dywidend jest taki fundusz emerytalny co do zasady zwolniony z podatku; wyłącznego opodatkowania odsetek w umawiającym się państwie, w którym odbiorca odsetek uprawniony do tychże ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, w przypadku gdy odbiorcą odsetek jest uznawany fundusz emerytalny; opodatkowanie zysków ze sprzedaży akcji lub udziałów w spółkach nieruchomościowych z siedzibą na terytorium drugiego z umawiających się państw wyłącznie w tym umawiającym się państwie, w którym uznawany fundusz emerytalny ma swoją siedzibę.

				Dokonana też zostaje odpowiednia zmiana definicji rezydenta dla celów podatkowych przez umieszczenie w niej kategorii w postaci „uznawanego funduszu emerytalnego”.
4	Art. 4	Rezydencja podatkowa osób innych niż osoby fizyczne	Decyduje miejsce faktycznego zarządu.	<p>Pod uwagę powinny być brane również inne czynniki – miejsce położenia faktycznego zarządu, miejsce utworzenia lub inny sposób ustanowienia oraz wszelkie inne mające znaczenie czynniki.</p> <p>W razie braku porozumienia organów obu umawiających się państw, osoba taka nie będzie uprawniona do jakiegokolwiek ulgi lub zwolnienia wynikających z Konwencji (chyba że w zakresie oraz w sposób uzgodniony przez te organy).</p>
5	Art. 5	Zakład	Przepis wg standardów sprzed aktualizacji Konwencji Modelowej OECD	<p>Przepis w nowym brzmieniu odzwierciedlającym propozycje OECD z Modelowej Konwencji w wersji z 2017 r.</p> <p>Niezmieniona zostanie zasada, zgodnie z którą określenie to będzie obejmować stałą placówkę, przez którą całkowicie lub w części prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa, w szczególności: siedzibę zarządu, filię, biuro, fabrykę, warsztat, kopalnię, źródło ropy</p>

	<p>Art. 5 ust. 4</p> <p>Brak odpowiednika w obecnej Konwencji</p>		<p>Wyjątki od przyznawania statusu zakładu.</p> <p>Przepis przewiduje, że placówki wykonujące określone rodzaje działalności (np. składowanie towaru, utrzymywanie zapasów dóbr) nie są zakładem.</p>	<p>naftowej lub gazu, kamieniołom lub każde inne miejsce badania, rozwoju lub wydobywania zasobów naturalnych.</p> <p>Zmiany mają na celu ograniczenie występowania nadużyć w zakresie ww. przepisu, a także dostosowanie konstrukcji prawnej zakładu do zmieniających się realiów gospodarczych.</p> <p>Zmiana ma na celu ograniczenie wyjątków od przyznania przedsiębiorstwu lub stałej placówce statusu zakładu tylko do prowadzenia przez nie określonych rodzajów działalności, o których mowa w tym przepisie, o ile mają one przygotowawczy lub pomocniczy charakter lub też łączna działalność wynikająca z prowadzenia tych działalności ma przygotowawczy lub pomocniczy charakter. W zmieniającej się sytuacji gospodarczej oraz w szczególności w kontekście wzrostu roli sprzedaży internetowej, czynności składające się na wyjątki dotyczące przyznawania statusu zakładu mogą w zasadzie stanowić obecnie zasadniczą działalność</p>
--	---	--	---	---

				<p>prowadzoną przez daną placówkę i przedsiębiorstwo.</p> <p>Nowy ust. 5 w art. 5. Będzie miał zastosowanie wówczas, gdy działalność prowadzona przez przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa ściśle powiązane jest sztucznie dzielona na drobniejsze czynności, tak aby prowadzącemu ją przedsiębiorstwu (przedsiębiorstwom) przysługiwało wyłączenie od statusu zakładu. Aby temu zapobiec ust. 5 przewiduje, że ustęp 4 nie będzie miał zastosowania w określonych sytuacjach, tj. gdy stała placówka używana lub utrzymywana przez przedsiębiorstwo jest wykorzystywana przez to samo przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwo ściśle z nim powiązane, które wykonuje działalność gospodarczą w tym samym miejscu lub w innym miejscu w tym samym umawiającym się państwie i:</p> <p style="padding-left: 40px;">to miejsce lub to drugie miejsce stanowi zakład tego przedsiębiorstwa lub zakład przedsiębiorstwa ściśle powiązanego,</p>
--	--	--	--	--

	<p>Art. 5 ust. 5 (obowiązująca regulacja dotycząca zależnego przedstawiciela)</p>		<p>Nie przewiduje określenia typów umów, których zawieranie powoduje uznanie ich za zawarte przez przedsiębiorstwo działające za pośrednictwem zależnego przedstawiciela.</p>	<p>zgodnie z postanowieniami artykułu 5, lub całkowita działalność wynikająca z łącznego prowadzenia działalności przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach, nie ma charakteru przygotowawczego lub pomocniczego, pod warunkiem że działalność gospodarcza prowadzona przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach stanowi uzupełniające działania będące częścią spójnych operacji gospodarczych.</p> <p>Art. 5 ust. 6 w nowym brzmieniu Bez względu na postanowienia art. 5 ust. 1 i 2, ale z zastrzeżeniem postanowień ust. 7 dotyczącego niezależnego przedstawiciela, jeżeli osoba podejmuje w umawiającym się państwie czynności na rzecz</p>
--	---	--	---	--

	<p>Art. 5 ust. 6 (obowiązująca regulacja dotycząca niezależnego przedstawiciela)</p>		<p>Przepis w innym kształcie, ale zasada podstawowa niestosowania uregulowania dotyczącego zależnego przedstawiciela do działalności niezależnego przedstawiciela pozostaje</p>	<p>przedsiębiorstwa oraz podejmując te czynności zwyczajowo zawiera umowy lub zwyczajowo odgrywa główną rolę w doprowadzaniu do zawarcia umów, które są rutynowo zawierane bez istotnych zmian przez to przedsiębiorstwo, a takie umowy są zawierane: w imieniu tego przedsiębiorstwa, lub w celu przeniesienia prawa własności lub w celu przyznania prawa do użytkowania majątku posiadanego przez to przedsiębiorstwo, lub w stosunku do którego przedsiębiorstwo posiada prawo do jego użytkowania, lub w celu świadczenia usług przez to przedsiębiorstwo, to przedsiębiorstwo będzie uważane za posiadające zakład w tym Państwie, w związku z jakimikolwiek czynnościami, które są podejmowane przez taką osobę dla tego przedsiębiorstwa, chyba że czynności podejmowane przez taką osobę są ograniczone do czynności wymienionych w ustępie 4, które gdyby były dokonywane za pośrednictwem stałej placówki (innej niż stała placówka, do której miałby zastosowanie ustęp 5), co nie pozwalałoby</p>
--	--	--	---	--

	<p>Brak odpowiedniego przepisu w obecnej Konwencji</p> <p>Art. 5 ust. 7</p>		<p>niezmienna. Przepis wymienia przykładowe typy działalności, jaką może prowadzić niezależny przedstawiciel (makler, komisant).</p> <p>Przepis przewiduje, że sam fakt sprawowania przez spółkę mającą siedzibę w umawiającym się państwie kontroli lub bycia przez taką spółkę kontrolowaną przez inną spółkę, która ma siedzibę w drugim umawiającym się państwie albo która prowadzi działalność gospodarczą w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych</p>	<p>na uznanie tej stałej placówki za stanowiącą zakład zgodnie z przepisami tego ustępu.</p> <p>Nie przyznaje się statusu zakładu osobie prowadzącej działalność gospodarczą w umawiającym się państwie na rzecz przedsiębiorstwa drugiego umawiającego się państwa jako niezależny przedstawiciel, działającej w zakresie zwykłej działalności dla tego przedsiębiorstwa.</p> <p>W przypadku jednak gdy osoba taka działałaby wyłącznie lub prawie wyłącznie w imieniu jednego lub większej liczby przedsiębiorstw, z którymi jest ściśle powiązana, osoba ta nie będzie uważana za niezależnego przedstawiciela w odniesieniu do każdego takiego przedsiębiorstwa.</p> <p>Dodanie nowego ust. 8 w art. 5 Przewiduje dodanie definicji przedsiębiorstw ściśle powiązanych ze sobą, dla celów stosowania art. 5.</p>
--	---	--	--	--

			spółkę uważać za zakład drugiej spółki.	Po wejściu w życie Protokołu przepis pozostanie bez zmian, ale będzie to art. 5 ust. 9 Konwencji.
6	Art. 7	Zyski przedsiębiorstw	Przepis wg standardów sprzed najnowszej aktualizacji Konwencji Modelowej.	Przepis uwzględniający nowe standardy i zasady opodatkowania po aktualizacji Konwencji Modelowej z 2017 r.
7	Art. 10	Dywidendy	Brak uregulowania w zakresie opodatkowania dywidend których beneficjentem jest fundusz emerytalny.	Wprowadzenie stawki podatku withholding 0% w odniesieniu do dywidend, których rzeczywistym beneficjentem jest uznawany fundusz emerytalny umawiających się państw.
8	Art. 11 ust. 3	Odsetki	Brak uregulowania w zakresie opodatkowania odsetek których beneficjentem jest fundusz emerytalny.	Dodanie do katalogu sytuacji, gdy odsetki mogą być opodatkowane wyłącznie w umawiającym się państwie, w którym odbiorca odsetek uprawniony do tychże odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, kategorii odbiorcy w przypadku gdy odbiorcą jest uznawany fundusz emerytalny. Należy zauważyć przy tym, że w odniesieniu do art. 11 Konwencji Protokół w art. 21 przewiduje, że określenie „jakakolwiek pożyczka” użyte w artykule 11 ustęp 3 litera c) będzie obejmowało także obligacje zamienne i, w konsekwencji, określenie „odsetki” będzie obejmować

				<p>także dochód z obligacji niezamiennych, jak również dochód z obligacji zamiennych do momentu, w którym te drugie obligacje zostają faktycznie zamienione na akcje (udziały).</p> <p>Doprecyzowano także, że określenie „odsetki” nie obejmuje rodzajów dochodu, do których ma zastosowanie art. 10 Konwencji, dotyczący dywidend. W art. 21 Protokołu zostały także wymienione podmioty, w stosunku do których umawiające się państwa zdecydowały, że opodatkowanie odsetek będzie mogło nastąpić wyłącznie w państwie rezydencji podatkowej danego podmiotu będącego odbiorcą uprawnionym do odsetek. Są to następujące podmioty ze Strony holenderskiej: the Netherlands Development Finance Company (de Nederlandse Financierings-Maatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V.) lub jakikolwiek następcą prawny tego podmiotu, a także Atradius State Business N. V. (w odniesieniu do pożyczek udzielonych, gwarantowanych lub ubezpieczonych przez rząd holenderski), zaś ze Strony polskiej: Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKE</p>
--	--	--	--	---

				S.A.) oraz Bank Gospodarstwa Krajowego S.A.
9	Art. 13	Opodatkowanie zbycia akcji (udziałów) w spółkach nieruchomościowych (których majątek pochodzi w znacznej części z nieruchomości)	Opodatkowanie na zasadach przewidzianych wg standardów sprzed najnowszej aktualizacji Konwencji Modelowej. Opodatkowanie odbywa się wg zasad dotyczących sprzedaży udziałów lub akcji.	Opodatkowanie na zasadach przewidzianych wg standardów po aktualizacji Konwencji Modelowej w 2017 r. Zyski uzyskane przez rezydenta podatkowego jednego z umawiających się państw z tytułu przeniesienia własności udziałów lub akcji albo innych porównywalnych praw w podmiocie, którego majątek pochodził przynajmniej w 75%, w jakimkolwiek momencie w okresie 365 dni z nieruchomości położonych na terytorium drugiego z umawiających się państw, mogą być opodatkowane w państwie rezydencji podatkowej osoby osiągającej takie zyski. Zyski tego rodzaju będą mogły być opodatkowane w państwie położenia nieruchomości, a tym samym <i>de iure</i> będą traktowane jako zyski ze sprzedaży nieruchomości, a nie jak zyski ze sprzedaży udziałów lub akcji.
10	Art. 18	Emerytury, renty kapitałowe oraz świadczenia z ubezpieczenia społecznego	Przepis odzwierciedla ówczesne standardy i warunki dla opodatkowania świadczeń z ubezpieczenia	Opodatkowanie zgodne z obecnymi realiami i kształtem systemów ubezpieczeń społecznych w obydwu umawiających się

			<p>społecznego.</p> <p>Co do zasady opodatkowanie świadczeń emerytalnych wyłącznie w państwie miejsca zamieszkania odbiorcy tych świadczeń.</p>	<p>państwach.</p> <p>Prawo do opodatkowania zostanie przyznane obydwu umawiającym się państwom.</p> <p>Zostanie wprowadzona definicja „renty kapitałowej”.</p> <p>Wprowadzona zostanie możliwość stosowania przepisu dot. emerytur także w odniesieniu do jednorazowych wypłat dokonywanych w zamian za emeryturę lub inne podobne świadczenie albo dokonywanych w zamian za rentę kapitałową</p>
11	Art. 26	Procedura wzajemnego porozumiewania	Przepis odzwierciedla ówczesne standardy.	Przepis odzwierciedlający nowe standardy w zakresie tej procedury – w szczególności wprowadzenie w pewnych przypadkach systemu bilateralnych notyfikacji o wpływających wnioskach lub uzgodnienia.
12	Art. 27	Wymiana informacji	<p>Brak przepisu umożliwiającego wykorzystanie uzyskanych informacji podatkowych dla innych celów.</p> <p>Przepis w wersji odpowiadającej ówczesnym standardom</p>	Możliwość wykorzystania informacji podatkowych dla innych celów (gdy mogą one być wykorzystane do takich celów zgodnie z prawem obu państw, a organ państwa, które dostarczyło informacje, zezwoli na takie wykorzystanie).

			<p>w zakresie wymiany informacji.</p> <p>Odrębnie uregulowane w art. 29 Konwencji ograniczenia dot. wymiany informacji.</p>	<p>Uregulowanie możliwych ograniczeń dla wymiany informacji w przepisie dot. takiej wymiany.</p> <p>Niemożność odmówienia przez umawiające się państwo dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji, a także wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.</p>
13	Art. 28 i art. 29	Pomoc w egzekucji	<p>Przepis w kształcie odpowiadającym ówczesnym realiom.</p> <p>Odrębne uregulowanie w art. 29 Konwencji ograniczeń w zakresie dokonywania egzekucji.</p>	<p>Dostosowanie kształtu przepisu do propozycji przepisu zawartej w Modelowej Konwencji.</p> <p>Uregulowanie możliwych ograniczeń dla egzekucji w przepisie dotyczącym egzekucji.</p> <p>Stosowanie postanowień dotyczących pomocy w poborze podatków do należności dochodzonych w ramach egzekucji, w zakresie w jakim kwoty te są traktowane jako wierzytelności podatkowe.</p>
14	Art. 29 w nowym brzmieniu	Test podstawowego	Brak odpowiednich przepisów w Konwencji.	Wprowadzenie generalnego testu PPT do Konwencji.

		<p>celu (klauzula PPT)</p>	<p>Brak także tzw. małych klauzul PPT, które są czasami spotykane w umowach w zakresie przepisów dotyczących niektórych rodzajów dochodów (przeważnie dochodów pasywnych).</p>	<p>Cel: ograniczenie korzystania z przywilejów podatkowych określonych w Konwencji w sytuacji, gdy głównym celem lub jednym z głównych celów zawarcia transakcji lub utworzenia danej struktury było uzyskanie korzyści przewidzianych w Konwencji, a uzyskanie takich korzyści byłoby sprzeczne z przedmiotem lub celem odpowiednich postanowień umownych.</p> <p>Przewiduje się, że w przypadku odmowy korzyści przewidzianej Konwencją – osoba w dalszym ciągu zainteresowana przyznaniem takiej korzyści będzie miała prawo do złożenia stosownego wniosku do organu podatkowego, który po analizie wszelkich faktów i okoliczności mających znaczenie ma obowiązek ustalenia, że takie korzyści zostałyby tej osobie przyznane w sytuacji braku transakcji lub struktury, o których mowa w ustępie 1 w art. 29. Właściwy organ powinien skonsultować się z właściwym organem drugiego Państwa przed odmową uwzględnienia wniosku.</p>
--	--	--------------------------------	--	--

8. Skutki wejścia w życie Protokołu

Skutki finansowe

Wejście w życie Protokołu nie będzie miało ujemnego skutku dla dochodów sektora finansów publicznych, a uszczelnienie systemu podatkowego wskutek zmian Konwencji przewidzianych Protokołem może wpłynąć dodatnio na dochody budżetowe.

Skutki społeczne i gospodarcze

Wejście w życie Protokołu może spowodować aktywizację dwustronnej współpracy gospodarczej.

Skutki prawne wejścia w życie Protokołu

Postanowienia Protokołu nie są sprzeczne z obowiązującym w Polsce ustawodawstwem.

Protokół jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 127) związanie Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ jest on umową międzypaństwową spełniającą przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

Art. 89 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej dnia 2 kwietnia 1997 r. (dalej „Konstytucja”) enumeratywnie wymienia sytuacje, dla których niezbędna jest ratyfikacja umowy międzynarodowej za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie. Jedną z przesłanek wymaganych dla takiej procedury, określoną w art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji, jest fakt, że umowa międzynarodowa dotyczy spraw uregulowanych w ustawie lub w których Konstytucja wymaga ustawy. Dodatkowo zgodnie z art. 217 Konstytucji „nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy.”.

Mając na względzie fakt, że Protokół obejmuje swoim zakresem kwestie związane z podatkami dochodowymi, należy uznać, że spełnia on przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 i art. 217 Konstytucji.

9. Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Protokół

Minister właściwy do spraw finansów publicznych będzie sprawował nadzór nad realizacją Protokołu.

Przepisy Protokołu będą miały zastosowanie do wszystkich osób prawnych i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Polską a Królestwem Niderlandów oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia Protokołu w polsko-niderlandzkich stosunkach gospodarczych.

10. Sposób, w jaki Protokół dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Następujące akty prawne są związane z przedmiotowym projektem:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.) – podmiot i przedmiot opodatkowania, źródła przychodów, zwolnienia przedmiotowe, podstawa obliczenia i wysokość podatku, pobór podatku lub zaliczek na podatek przez płatników, szczególne zasady ustalania dochodu;
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1406, z późn. zm.) – podmiot i przedmiot opodatkowania, przychody, koszty uzyskania przychodów, zwolnienia przedmiotowe, podstawa opodatkowania i wysokość podatku, pobór podatku;
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.) – tajemnica skarbową;
- ustawa z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. z 2021 r. poz. 626) – prowadzenie wymiany informacji podatkowych;
- ustawa z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 105) – definicja uznawanego funduszu emerytalnego oraz stosowanie ulg w zakresie opodatkowania w stosunku do uznawanych funduszy emerytalnych;
- ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 422, z późn. zm.) – kwestie związane z kontrolą celno-skarbową;
- ustawa z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2021 r. poz. 408, z późn. zm.) – przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe przeciwko obowiązkom podatkowym;
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896, z późn. zm.) – ujawnianie informacji stanowiących tajemnicę bankową.

PROTOKÓŁ

MIĘDZY

RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ

A

KRÓLESTWEM NIDERLANDÓW

o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, oraz Protokołu, podpisanego w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku

Rzeczpospolita Polska

i

Królestwo Niderlandów

pragnąc zawrzeć Protokół o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, zwanej dalej „Konwencją”, oraz Protokołu, podpisanego w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, zwanego dalej „Protokołem do Konwencji”,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Tytuł oraz preambuła Konwencji otrzymują następujące brzmienie:

**„KONWENCJA
MIĘDZY
RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
A
KRÓLESTWEM NIDERLANDÓW
W SPRAWIE ELIMINOWANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU ORAZ ZAPOBIEGANIA
UCHYLANIU SIĘ I UNIKANIU OPODATKOWANIA**

Rzeczpospolita Polska i Królestwo Niderlandów,

pragnąc rozwijać relacje ekonomiczne i wzmocnić współpracę w zakresie spraw podatkowych,

mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych konwencją, bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione, mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w konwencji pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji),

uzgodniły, co następuje:”.

Artykuł 2

Artykuł 1 Konwencji otrzymuje brzmienie:

**„Artykuł 1
Zakres podmiotowy**

1. Niniejsza konwencja dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.
2. Dla celów niniejszej konwencji, dochód uzyskany przez lub za pośrednictwem podmiotu lub struktury, które są uznawane w całości lub w części za transparentne podatkowo zgodnie z prawem podatkowym któregośkolwiek Umawiającego się Państwa, będzie uważany za dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającego się Państwa, ale tylko w zakresie, w jakim ten dochód dla celów

opodatkowania przez to Państwo jest traktowany jako dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego Państwa. W żadnym przypadku postanowienia tego ustępu nie będą interpretowane w taki sposób, że naruszają prawo Umawiającego się Państwa do opodatkowania osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego Umawiającego się Państwa.”.

Artykuł 3

W artykule 3 Konwencji:

1) w ustępie 1 artykułu 3 Konwencji na końcu litery i) skreśla się znak interpunkcyjny w postaci „.” (kropka) i zastępuje się go znakiem interpunkcyjnym w postaci „;” (średnik).

2) w ustępie 1 artykułu 3 Konwencji po literze i) dodaje się nową literę j):

„j) określenie „uznawany fundusz emerytalny” Państwa oznacza podmiot lub strukturę ustanowioną w tym Państwie, która jest uznawana za odrębną osobę zgodnie z prawem tego Państwa, i która:

- (i) została utworzona i działa wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu administrowania lub dostarczania świadczeń emerytalnych i świadczeń uzupełniających lub związanych ze świadczeniami emerytalnymi na rzecz osób fizycznych, i jest uznawana zgodnie z prawem tego Państwa lub jednej z jego jednostek terytorialnych lub organów lokalnych za fundusz emerytalny;
lub
- (ii) została utworzona i działa wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu inwestowania środków na rzecz podmiotów lub struktur, o których mowa w punkcie (i).”.

Artykuł 4

W artykule 4 Konwencji:

1) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W rozumieniu niniejszej konwencji określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, miejsce pobytu, miejsce zarządu albo jakiegokolwiek inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo oraz jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny, jak również uznawany fundusz emerytalny tego Państwa. Jednakże określenie to nie obejmuje osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko ze względu na dochód osiągniany ze źródeł w tym Państwie lub majątek w nim położony.”;

2) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli ze względu na postanowienia ustępu 1, osoba inna niż osoba fizyczna ma siedzibę na terytorium obydwu Umawiających się Państw, właściwe organy Umawiających się Państw podejmą starania do określenia w drodze wzajemnego porozumienia na terytorium którego z Umawiających się Państw będzie uważać się, że dana osoba ma siedzibę dla celów niniejszej konwencji, mając na względzie miejsce położenia jej faktycznego zarządu, miejsce utworzenia lub inny sposób jej ustanowienia oraz wszelkie inne mające znaczenie czynniki. W razie braku osiągnięcia takiego porozumienia, osoba ta nie będzie uprawniona do jakiegokolwiek ulgi lub zwolnienia od podatku przewidzianych w niniejszej konwencji, chyba że w zakresie oraz w sposób, które mogą zostać uzgodnione przez właściwe organy Umawiających się Państw.”;

3) skreśla się ustęp 4.

Artykuł 5

W artykule 5 Konwencji:

1) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu uważa się, że określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub dostawy dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostawy;
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu przetworzenia przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów, albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia którejkolwiek z form działalności, o jakich mowa w literach a) do e)

pod warunkiem, że ta działalność, lub w przypadku, o którym mowa w literze f), całkowita działalność stałej placówki, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.”.

2) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ustęp 4 nie będzie miał zastosowania w odniesieniu do stałej placówki, która jest używana lub utrzymywana przez przedsiębiorstwo, jeżeli to samo przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwo ściśle z nim powiązane wykonuje działalność gospodarczą w tym samym miejscu lub w innym miejscu w tym samym Umawiającym się Państwie i:

- a) to miejsce lub to drugie miejsce stanowi zakład tego przedsiębiorstwa lub zakład przedsiębiorstwa ściśle powiązanego, zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu, lub
- b) całkowita działalność wynikająca z łącznego prowadzenia działalności przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach, nie ma charakteru przygotowawczego lub pomocniczego,

pod warunkiem, że działalność gospodarcza prowadzona przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach stanowi uzupełniające działania będące częścią spójnych operacji gospodarczych.”.

3) ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, ale z zastrzeżeniem postanowień ustępu 7, jeżeli osoba podejmuje w Umawiającym się Państwie czynności na rzecz przedsiębiorstwa oraz podejmując te czynności zwyczajowo zawiera umowy lub zwyczajowo odgrywa główną rolę w doprowadzaniu do zawarcia umów, które są rutynowo zawierane bez istotnych zmian przez to przedsiębiorstwo, a takie umowy są zawierane:

- a) w imieniu tego przedsiębiorstwa, lub
- b) w celu przeniesienia prawa własności lub w celu przyznania prawa do użytkowania majątku posiadanego przez to przedsiębiorstwo, lub w stosunku do którego przedsiębiorstwo posiada prawo do jego użytkowania, lub
- c) w celu świadczenia usług przez to przedsiębiorstwo,

to przedsiębiorstwo będzie uważane za posiadające zakład w tym Państwie, w związku z jakimikolwiek czynnościami, które są podejmowane przez taką osobę dla tego przedsiębiorstwa, chyba że czynności podejmowane przez taką osobę są ograniczone do czynności wymienionych w ustępie 4, które gdyby były dokonywane za pośrednictwem stałej placówki (innej niż stała placówka, do której miałby zastosowanie ustęp 5), co nie pozwalałoby na uznanie tej stałej placówki za stanowiącą zakład zgodnie z przepisami tego ustępu.”.

4) ustęp 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Ustęp 6 nie będzie miał zastosowania w przypadku, gdy osoba działająca w Umawiającym się Państwie na rzecz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa prowadzi działalność gospodarczą w pierwszym wymienionym Państwie jako

niezależny przedstawiciel i działa w zakresie swojej zwykłej działalności dla tego przedsiębiorstwa. W przypadku jednak gdy osoba działa wyłącznie lub prawie wyłącznie w imieniu jednego lub większej liczby przedsiębiorstw, z którymi jest ściśle powiązana, osoba ta nie będzie uważana za niezależnego przedstawiciela w rozumieniu niniejszego ustępu, w odniesieniu do każdego takiego przedsiębiorstwa.”.

5) po ustępie 7 dodaje się nowe ustępy 8 i 9:

„8. Dla celów niniejszego artykułu uważa się, że osoba lub przedsiębiorstwo są ściśle powiązane z przedsiębiorstwem jeżeli, na podstawie wszystkich mających znaczenie faktów i okoliczności, jedno kontroluje drugie lub oba podmioty są kontrolowane przez te same osoby lub przedsiębiorstwa. W każdym przypadku, osoba lub przedsiębiorstwo będą uważane za ściśle powiązane z przedsiębiorstwem, jeżeli posiadają one bezpośrednio lub pośrednio więcej niż 50% rzeczywistych praw w drugim (lub w przypadku spółki, więcej niż 50% łącznej liczby praw głosu oraz wartości udziałów lub akcji lub rzeczywistych praw udziałowych w spółce), lub jeżeli inna osoba lub przedsiębiorstwo posiada bezpośrednio lub pośrednio więcej niż 50% rzeczywistych praw w danym podmiocie (lub w przypadku spółki, więcej niż 50% łącznej liczby praw głosu oraz wartości udziałów lub akcji lub rzeczywistych praw udziałowych w spółce) w danej osobie i w danym przedsiębiorstwie lub w obu przedsiębiorstwach.

9. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność gospodarczą w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.”.

Artykuł 6

Artykuł 7 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7 Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w ten sposób, zyski które można przypisać temu zakładowi zgodnie z postanowieniami ustępu 2, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dla celów niniejszego artykułu oraz artykułu 23, zyskami które można przypisać w każdym Umawiającym się Państwie zakładowi, o którym mowa w ustępie 1, są zyski, które mógłby on osiągnąć, w szczególności w transakcjach z innymi częściami przedsiębiorstwa, gdyby był samodzielnym i niezależnym przedsiębiorstwem zaangażowanym w taką samą lub podobną działalność prowadzoną w takich samych lub podobnych warunkach, biorąc pod uwagę wykonywane funkcje, zaangażowane środki oraz ryzyka ponoszone przez przedsiębiorstwo poprzez zakład oraz poprzez inne części przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli, zgodnie z postanowieniami ustępu 2, Umawiające się Państwo dokonuje korekty zysków przypisanych zakładowi przedsiębiorstwa jednego z Umawiających się Państw i odpowiednio opodatkowuje zyski przedsiębiorstwa, które zostały opodatkowane w drugim Państwie, wówczas to drugie Państwo, jeżeli zgadza się z korektą dokonaną przez pierwsze wymienione Państwo, dokona odpowiedniej korekty w zakresie koniecznym dla uniknięcia podwójnego opodatkowania tych zysków; jeżeli drugie Umawiające się Państwo nie zgadza się z taką korektą, Umawiające się Państwa wyeliminują w drodze wzajemnego porozumienia jakiegokolwiek podwójne opodatkowanie powstałe w takiej sytuacji.

4. Jeżeli zyski obejmują kategorie dochodów, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej konwencji, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.”.

Artykuł 7

Artykuł 10 ustęp 2 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„2. Jednakże dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć:

- a) 0% kwoty dywidend brutto, jeżeli rzeczywistym beneficjentem jest uznawany fundusz emerytalny drugiego Umawiającego się Państwa, który jest co do zasady zwolniony z podatku w tym drugim Państwie;
- b) 5% kwoty dywidend brutto, jeżeli rzeczywistym beneficjentem dywidend jest spółka (inna niż spółka osobowa), która posiada bezpośrednio nie mniej niż 10% kapitału spółki wypłacającej dywidendy;
- c) 15% kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.”.

Artykuł 8

W artykule 11 Konwencji:

- 1) w ustępie 3 w artykule 11 konwencji na końcu litery e) skreśla się znak interpunkcyjny w postaci „.” (kropka) i zastępuje się go znakiem interpunkcyjnym w postaci „;” (średnik);
- 2) w ustępie 3 w artykule 11 konwencji po literze e) dodaje się literę f) w brzmieniu:

„f) uznawanemu funduszowi emerytalnemu drugiego Umawiającego się Państwa, który jest co do zasady zwolniony z podatku w tym drugim Umawiającym się Państwie.”.

Artykuł 9

W artykule 13 Konwencji:

1) po ustępie 3 dodaje się ustęp 3a:

„3a. Zyski uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającego się Państwa z tytułu przeniesienia własności udziałów lub akcji lub porównywalnych praw, takich jak prawa w spółce osobowej lub truście, mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli w jakimkolwiek momencie w okresie 365 dni poprzedzających przeniesienie własności tych udziałów lub akcji lub porównywalnych praw ich wartość pochodziła bezpośrednio lub pośrednio w więcej niż 75% z majątku nieruchomości (nieruchomości), zdefiniowanego w artykule 6, położonego na terytorium tego drugiego Umawiającego się Państwa.

Jednak takie zyski będą opodatkowane wyłącznie w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli osobą mającą siedzibę jest uznawany fundusz emerytalny tego Państwa, który jest co do zasady zwolniony z podatku w tym Państwie.”;

2) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku niewymienionego w ustęпах 1, 2, 3 i 3a podlegają opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym zbywca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.”.

Artykuł 10

Artykuł 18 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

Emerytury i renty, renty kapitałowe oraz świadczenia z ubezpieczenia społecznego

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury i renty oraz inne podobne świadczenia, jak również renty kapitałowe, powstałe w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w pierwszym wymienionym Państwie.

2. Wypłacone emerytury i renty oraz inne wypłaty realizowane zgodnie z przepisami prawa o ubezpieczeniach społecznych Umawiającego się Państwa osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w pierwszym wymienionym Państwie.

3. Emerytura i renta, inne podobne świadczenie lub renta kapitałowa będą uważane za powstające w Umawiającym się Państwie, o ile składki lub wpłaty związane z taką emeryturą, rentą lub innym podobnym świadczeniem lub rentą kapitałową lub uprawnienia wynikające z takiej emerytury, renty lub innego podobnego świadczenia lub renty kapitałowej kwalifikują się do ulgi podatkowej w tym Państwie. Przeniesienie emerytury, renty, innego podobnego świadczenia lub renty kapitałowej z funduszu emerytalnego lub podmiotu prowadzącego działalność ubezpieczeniową w Umawiającym się Państwie do

funduszu emerytalnego lub podmiotu prowadzącego działalność ubezpieczeniową w innym państwie nie będzie ograniczało w żaden sposób praw do opodatkowania pierwszego z Państw zgodnie z niniejszym artykułem.

4. Określenie „renta kapitałowa” oznacza określoną kwotę wypłacaną okresowo w ustalonych terminach, dożywotnio lub przez wskazany lub ustalony czas, zgodnie z zobowiązaniem do dokonywania takich wypłat w zamian za odpowiednie świadczenie pieniężne lub mające wartość pieniężną.

5. Postanowienia niniejszego artykułu będą miały także zastosowanie w odniesieniu do ryczałtowej wypłaty w zamian za emeryturę, rentę lub inne podobne świadczenie albo rentę kapitałową.”.

Artykuł 11

W artykule 23 Konwencji:

1) w ustępie 2 wyrazy „artykułem 18 ustęp 2 i 5” otrzymują brzmienie „artykułem 18 ustęp 1 i 2”;

2) w ustępie 3 wyrazy „artykułem 13 ustęp 5” otrzymują brzmienie „artykułem 13 ustęp 3a i 5” oraz wyrazy „artykułem 18 ustęp 3” otrzymują brzmienie „artykułem 18 ustęp 5”;

3) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który może być opodatkowany w Niderlandach zgodnie z postanowieniami konwencji (z wyłączeniem sytuacji, gdy te postanowienia zezwalają na opodatkowanie przez Niderlandy wyłącznie z tego powodu, że dany dochód jest także dochodem uzyskiwanym przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Niderlandach), Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu takiej osoby kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w Niderlandach. Jednakże odliczenie takie nie może przekroczyć tej części podatku od dochodu, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na taki dochód, który może być opodatkowany w Niderlandach.”.

4) po ustępie 5 dodaje się nowe ustępy 6 i 7:

„6. Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem konwencji dochód uzyskiwany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, to jednak Polska przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby może uwzględnić dochód zwolniony z podatku.

7. Postanowienia ustępu 2 nie będą miały zastosowania do kategorii dochodów uzyskanych przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Niderlandach w przypadku, gdy Polska stosuje postanowienia niniejszej konwencji w celu zwolnienia takich kategorii dochodów z podatku lub stosuje przepisy artykułu 10 ustęp 2 lub artykułu 11 ustęp 2 w odniesieniu do takich kategorii dochodów.”.

Artykuł 12

Artykuł 26 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26 Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej konwencji, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Właściwe organy Umawiających się Państw dokonają dwustronnej notyfikacji lub uzgodnienia w sprawach, w których właściwy organ, któremu przedstawiono sprawę w ramach procedury wzajemnego porozumiewania się, nie uznaje zarzutu podatnika za uzasadniony. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie niezgodne z postanowieniami konwencji.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak, aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą konwencją. Każde osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez prawo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw podejmą starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu konwencji. Mogą one również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, w sytuacjach nieuregulowanych w konwencji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą kontaktować się ze sobą bezpośrednio, włączając w to komunikowanie się w ramach wspólnej komisji składającej się z właściwych organów lub ich przedstawicieli w celu osiągnięcia porozumienia w rozumieniu poprzednich ustępów.

5. Jeżeli:

a) zgodnie z ustępem 1 osoba przedstawiła sprawę właściwemu organowi Umawiającego się Państwa na tej podstawie, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw spowodowały dla niej opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej konwencji; oraz

b) właściwe organy nie są w stanie osiągnąć porozumienia w zakresie rozwiązania tej sprawy zgodnie z ustępem 2 w ciągu trzech lat od dnia, w którym wszystkie informacje żądane przez właściwe organy w celu rozpoznania sprawy zostały dostarczone obydwu właściwym organom;

każda nierozstrzygnięta kwestia dotycząca tej sprawy zostanie przedstawiona do arbitrażu, jeżeli osoba ta złożyła na piśmie stosowny wniosek. Takie nierozstrzygnięte kwestie nie zostaną jednak przedstawione do arbitrażu, jeżeli rozstrzygnięcie w zakresie tych kwestii zostało już podjęte przez sąd administracyjny któregośkolwiek z Państw. Jeżeli dana osoba, której sprawa bezpośrednio dotyczy, nie odrzuci wzajemnego porozumienia wdrażającego decyzję arbitrażową, taka decyzja będzie wiążąca dla obydwu Umawiających się Państw i zostanie wdrożona bez względu na terminy przewidziane w prawie wewnętrznym tych Państw. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą określić w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego ustępu.”.

Artykuł 13

Artykuł 27 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27 Wymiana Informacji

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania prawa wewnętrznego dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą określić w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego artykułu.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z prawem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków, których dotyczy ustęp 1, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywały informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych. Niezależnie od powyższego, informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo mogą być wykorzystywane dla tych innych celów wówczas, jeżeli zgodnie z prawem obydwu Państw właściwy organ Państwa udzielający informacji wyraził na to zgodę.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z prawem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe zgodnie z prawem albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.”.

Artykuł 14

Artykuł 28 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 28

Pomoc w poborze podatków

1. Umawiające się Państwa będą udzielały sobie wzajemnie pomocy w egzekucji ich wierzytelności podatkowych. Pomoc ta nie podlega ograniczeniom wynikającym z artykułów 1 i 2. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą określić w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego artykułu.

2. Użyte w niniejszym artykule określenie „wierzytelność podatkowa” oznacza kwotę należną z tytułu podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych na rzecz Umawiających się Państw lub ich jednostek terytorialnych lub organów lokalnych, o ile takie opodatkowanie nie jest sprzeczne z niniejszą konwencją lub jakimkolwiek innym porozumieniem, którego stronami są Umawiające się Państwa, łącznie z odsetkami, karami administracyjnymi i kosztami egzekucji lub środkami zabezpieczającymi związanymi z taką kwotą.

3. Jeżeli wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa podlega egzekucji zgodnie z prawem tego Państwa i jest należna od osoby, która w danym czasie nie może zgodnie z prawem zapobiec egzekucji tej wierzytelności, to taka wierzytelność podatkowa na wniosek właściwego organu tego Państwa będzie w celu jej egzekucji przyjęta przez właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa. Taka wierzytelność podatkowa będzie wyegzekwowana przez to drugie Państwo zgodnie z jego prawem stosowanym w zakresie egzekucji i poboru jego własnych podatków, tak jakby dana wierzytelność podatkowa była wierzytelnością podatkową tego drugiego Państwa.

4. Jeżeli wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa jest wierzytelnością, w odniesieniu do której to Państwo może na mocy jego prawa podjąć środki zabezpieczające dla potrzeb zapewnienia egzekucji, to na wniosek właściwego organu tego Państwa taka wierzytelność podatkowa będzie przyjęta w celu podjęcia środków zabezpieczających przez właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa. To drugie Państwo podejmie środki zabezpieczające w odniesieniu do wierzytelności podatkowej zgodnie z przepisami jego prawa, tak jakby dana wierzytelność podatkowa była wierzytelnością podatkową tego drugiego Państwa, nawet jeżeli w czasie stosowania takich środków zabezpieczających wierzytelność podatkowa nie podlega egzekucji w pierwszym wymienionym Państwie lub jeżeli jest należna od osoby, która ma prawo zapobiec egzekucji tej wierzytelności.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 3 i 4, wierzytelność podatkowa przyjęta przez Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępów 3 i 4, nie będzie w tym Państwie podlegać przedawnieniu ani nie przyzna się jej pierwszeństwa stosowanego do wierzytelności podatkowej zgodnie z prawem tego Państwa z uwagi na jej istotę, chyba że właściwe organy przyjmą odmienne ustalenia. Ponadto, wierzytelność podatkowa przyjęta przez Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępu 3 lub 4 nie będzie miała żadnego pierwszeństwa w tym Państwie z mocy prawa drugiego Umawiającego się Państwa.

6. Postępowanie dotyczące istnienia, wymagalności lub kwoty wierzytelności podatkowej Umawiającego się Państwa nie może być prowadzone przed sądami lub organami administracji drugiego Umawiającego się Państwa.

7. Jeżeli w dowolnym czasie po złożeniu wniosku przez Umawiające się Państwo na podstawie ustępu 3 lub 4 i zanim drugie Umawiające się Państwo wyegzekwowało i przekazało daną wierzytelność podatkową pierwszemu wymienionemu Państwu, dana wierzytelność podatkowa przestaje być:

a) w przypadku wniosku złożonego na podstawie ustępu 3 – wierzytelnością podatkową pierwszego Państwa, która podlega egzekucji z mocy prawa tego Państwa i jest należna od osoby, która w tym czasie nie może z mocy prawa tego Państwa zapobiec jej egzekucji; lub

b) w przypadku wniosku złożonego na podstawie ustępu 4 – wierzytelnością podatkową pierwszego wymienionego Państwa, w odniesieniu do której to Państwo może na podstawie jego prawa podjąć środki zabezpieczające w celu zabezpieczenia jej egzekucji;

to właściwy organ pierwszego wymienionego Państwa niezwłocznie poinformuje o tym fakcie właściwy organ drugiego Państwa i w zależności od decyzji podjętej przez drugie Państwo, pierwsze wymienione Państwo zawiesi lub wycofa swój wniosek.

8. W żadnym przypadku postanowienia niniejszego artykułu nie mogą być rozumiane jako nakładające na Umawiające się Państwo obowiązki:

a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z prawem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

b) podejmowania działań sprzecznych z porządkiem publicznym (*ordre public*);

c) udzielania pomocy, jeżeli drugie Umawiające się Państwo nie podjęło wszelkich stosownych czynności egzekucyjnych lub zabezpieczających, zależnie od przypadku, na podstawie jego ustawodawstwa lub praktyki administracyjnej;

d) udzielania pomocy w przypadkach, w których obciążenie administracyjne dla tego Państwa pozostaje w wyraźnej dysproporcji w stosunku do korzyści, jaką może z tego odnieść drugie Umawiające się Państwo.”.

Artykuł 15

Artykuł 29 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 29 Uprawnienie do korzyści umownych

1. Bez względu na inne postanowienia niniejszej konwencji, korzyść w niej przewidziana nie zostanie przyznana w odniesieniu do części dochodu, jeżeli można racjonalnie przyjąć, mając na względzie wszelkie mające znaczenie fakty i okoliczności, że uzyskanie tej korzyści było jednym z głównych celów utworzenia jakiegokolwiek struktury lub zawarcia jakiegokolwiek transakcji, które spowodowały bezpośrednio lub pośrednio powstanie tej korzyści, chyba że ustalono, że przyznanie tej korzyści w danych okolicznościach byłoby zgodne z przedmiotem oraz celem odpowiednich postanowień niniejszej konwencji.

2. W przypadku, gdy korzyść przewidziana w niniejszej konwencji, nie jest przyznana osobie na podstawie ustępu 1, właściwy organ Umawiającego się Państwa, który przyznałby tę korzyść, będzie mimo to traktował tę osobę jako uprawnioną do tej korzyści lub do innych korzyści w odniesieniu do danej części dochodu, jeżeli ten właściwy organ na wniosek tej osoby i po analizie wszelkich faktów i okoliczności mających znaczenie ustali, że takie korzyści zostałyby tej osobie przyznane w sytuacji braku transakcji lub struktury, o których mowa w ustępie 1. Właściwy organ Umawiającego się Państwa skonsultuje się z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa przed odmową uwzględnienia wniosku złożonego na podstawie niniejszego ustępu.”.

Artykuł 16

Artykuł 31 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 31
Zakres terytorialny

1. Zakres obowiązywania niniejszej konwencji może zostać rozszerzony w całości lub z koniecznymi zmianami na jakąkolwiek część terytorium Królestwa Niderlandów, która nie jest położona w Europie, jeżeli ta część terytorium Królestwa Niderlandów nakłada podatki zasadniczo podobne w swym charakterze do tych podatków, do których ma zastosowanie konwencja. Każde takie rozszerzenie zakresu obowiązywania będzie stosowane od takiej daty oraz z zastrzeżeniem takich zmian i warunków, włączając w to warunki związane z utratą mocy obowiązującej, które mogą zostać określone oraz uzgodnione w notach, które zostaną wymienione drogą dyplomatyczną lub w jakikolwiek inny sposób zgodny z procedurami konstytucyjnymi.

2. Jeżeli nie uzgodniono inaczej, wypowiedzenie konwencji nie będzie także oznaczać wypowiedzenia rozszerzenia zakresu obowiązywania konwencji na jakąkolwiek część, na którą jej moc została rozszerzona na mocy niniejszego artykułu.”.

Artykuł 17

Preambuła Protokołu do Konwencji otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz zapobiegania uchylaniu się i unikaniu opodatkowania, niżej podpisani uzgodnili, że następujące postanowienia będą stanowiły integralną część konwencji.”.

Artykuł 18

Skreśla się dotychczasowe postanowienie I Protokołu do Konwencji.

Artykuł 19

Dotychczasowe postanowienia II, III, IV oraz V Protokołu do Konwencji, otrzymują odpowiednio oznaczenia postanowień I, II, III oraz IV.

Artykuł 20

Po postanowieniu IV Protokołu do Konwencji dodaje się nowe postanowienie V w brzmieniu:

„V. Do artykułu 10

1. Przepisy artykułu 10 ustępu 2 litery b) nie mają zastosowania w odniesieniu do dywidend wypłacanych przez lub na rzecz osoby, która jest odpowiednio, fiskalną instytucją inwestycyjną (*Fiscale Beleggingsinstelling*) dla celów holenderskiego podatku

od spółek albo przez lub na rzecz osoby, która jest otwartym funduszem inwestycyjnym zwolnionym z podatku dochodowego od osób prawnych w Polsce.

2. Ustala się, że dochód uzyskiwany w związku z (częściową) likwidacją spółki lub nabyciem własnych akcji (udziałów) przez spółkę jest traktowany jako dochód z akcji (udziałów).

3. Ustala się, że dochód uzyskiwany w związku z wypłatami z tytułu certyfikatów lub jednostek uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym stanowi dochód z akcji (udziałów).”.

Artykuł 21

Postanowienie VI Protokołu do Konwencji otrzymuje brzmienie:

„VI. Do artykułu 11

1. Ustala się, że określenie „jakakolwiek pożyczka” użyte w artykule 11 ustęp 3 litera c) obejmuje także obligacje zamienne i, w konsekwencji, określenie „odsetki” użyte w artykule 11 ustęp 5 obejmuje także dochód z obligacji niezamiennych jak również dochód z obligacji zamiennych do momentu, w którym te drugie obligacje zostają faktycznie zamienione na akcje (udziały). Ustala się także, że w każdym wypadku określenie „odsetki” nie obejmuje rodzajów dochodu, do których ma zastosowanie artykuł 10.

2. Artykuł 11 ustęp 3 będzie miał także zastosowanie w odniesieniu do odsetek wypłacanych na rzecz i których rzeczywistym beneficjentem jest:

- a) the Netherlands Development Finance Company (de Nederlandse Financierings-Maatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V.) lub jakikolwiek następca prawny tego podmiotu;
- b) Atradius State Business N. V. w odniesieniu do pożyczek udzielonych, gwarantowanych lub ubezpieczonych przez rząd holenderski;
- c) Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKKE S.A.), Bank Gospodarstwa Krajowego S.A.”.

Artykuł 22

Skreśla się dotychczasowe postanowienie VII Protokołu do Konwencji.

Artykuł 23

Dotychczasowe postanowienia VIII oraz IX Protokołu do Konwencji, otrzymują odpowiednio oznaczenia postanowień VII oraz VIII.

Artykuł 24

Skreśla się dotychczasowe postanowienie X Protokołu do Konwencji.

Artykuł 25

Dotychczasowe postanowienie XI Protokołu do Konwencji otrzymuje oznaczenie postanowienia IX.

Artykuł 26

Dotychczasowe postanowienie XII Protokołu do Konwencji otrzymuje oznaczenie Postanowienia X:

„X. Do artykułu 27

Ustala się, że artykuł 27 ustęp 2 stosuje się także do osób lub organów, zajmujących się oceną spraw przedstawionych do arbitrażu na podstawie artykułu 26 ustęp 5.”

Artykuł 27

Po nowym postanowieniu X Protokołu do Konwencji dodaje się nowe postanowienie XI w brzmieniu:

„XI. Do artykułów 27 i 28

1. Przepisy artykułu 27 będą stosowane odpowiednio do informacji, które odnoszą się do stosowania przepisów odnoszących się do dochodów zgodnie z prawem wewnętrznym Umawiających się Państw, przez organy podatkowe Umawiających się Państw, które zajmują się implementacją, stosowaniem lub wykonaniem takich przepisów. Postanowienia artykułu 28 będą stosowane odpowiednio do pomocy w egzekucji kwot zapłaconych na podstawie przepisów odnoszących się do dochodu, w zakresie w jakim takie kwoty są traktowane jak wierzytelności podatkowe w odniesieniu do podatków przez Umawiające się Państwo, w którym te kwoty powstają.
2. Jakakolwiek informacja otrzymana zgodnie z ustępem 1 niniejszego postanowienia w związku z artykułem 27 będzie wykorzystywana wyłącznie na potrzeby określenia i nałożenia składek oraz określenia i przyznania korzyści zgodnie z przepisami dotyczącymi dochodu, w rozumieniu, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego postanowienia.
3. Na regulacje dotyczące dochodu, o których mowa w ustępie 1, składają się przepisy przewidujące przyznanie wsparcia finansowego przez Umawiające się Państwo na rzecz osób fizycznych, przykładowo w związku z wydatkami na najem, wydatkami na opiekę nad dziećmi i opiekę zdrowotną, dokonywane na podstawie możliwości finansowych tych osób fizycznych.”

Artykuł 28

Niniejszy Protokół wejdzie w życie ostatniego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostanie otrzymana późniejsza z notyfikacji, w której odpowiednie Rządy notyfikowały sobie wzajemnie w drodze pisemnej, iż konstytucyjne warunki formalne wymagane przez odpowiednie Państwa zostały wypełnione, a jego postanowienia będą miały zastosowanie dla lat podatkowych i okresów rozpoczynających się, oraz zdarzeń powodujących powstanie opodatkowania mających miejsce w pierwszym dniu lub po pierwszym dniu stycznia roku kalendarzowego następującego po roku, w którym niniejszy Protokół wszedł w życie.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Warszawie, dnia 29.10.2020 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, niderlandzkim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W razie rozbieżności przy ich interpretacji, tekst angielski uważany będzie za rozstrzygający.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu Królestwa Niderlandów

Jan Samorajski

W. Bergeysma

Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/~~edpisem~~

Warszawa, dnia 11/12/2020

Konrad Marciniak
Dyrektor
DEPARTAMENT PRAWNO-TRAKTATOWY

PROTOCOL

BETWEEN

THE REPUBLIC OF POLAND

AND

THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS

amending the Convention between the Republic of Poland and the Kingdom of the Netherlands for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, signed at Warsaw on 13 February 2002 and the Protocol, signed at Warsaw on 13 February 2002

The Republic of Poland

and

the Kingdom of the Netherlands,

desiring to conclude a Protocol amending the Convention between the Republic of Poland and the Kingdom of the Netherlands for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, signed at Warsaw on 13 February 2002 (hereinafter referred to as "the Convention") and the Protocol, signed at Warsaw on 13 February 2002 (hereinafter referred to as "the Protocol to the Convention"),

Have agreed as follows:

Article 1

The Title and Preamble of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

**“CONVENTION
BETWEEN
THE REPUBLIC OF POLAND
AND
THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS
FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME AND THE PREVENTION OF TAX EVASION AND
AVOIDANCE**

The Republic of Poland

and

The Kingdom of the Netherlands,

Desiring to further develop their economic relationship and to enhance their cooperation in tax matters,

Intending to eliminate double taxation with respect to the taxes covered by the Convention without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in the Convention for the indirect benefit of residents of third jurisdictions),

Have agreed as follows:”.

Article 2

Article 1 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

**“ARTICLE 1
PERSONS COVERED**

1. This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.
2. For the purposes of this Convention, income derived by or through an entity or arrangement that is treated as wholly or partly fiscally transparent under the tax law of either Contracting State shall be considered to be income of a resident of a Contracting State but only to the extent that the income is treated, for purposes of taxation by that State, as the income of a resident of that State. In no case shall the provisions of this paragraph be construed to affect Contracting State’s right to tax the residents of that Contracting State.

Article 3

In Article 3 of the Convention:

1. At the end of subparagraph i) of paragraph 1 of Article 3 of the Convention the punctuation mark “.” will be deleted and replaced by the punctuation mark: “;”.

2. After subparagraph i) of paragraph 1 of Article 3 of the Convention the following new subparagraph j) shall be inserted:

“j) the term “recognized pension fund” of a State means an entity or arrangement established in that State that is treated as a separate person under the taxation laws of that State and:

(i) that is established and operated exclusively or almost exclusively to administer or provide retirement benefits and ancillary or incidental benefits to individuals and that is regulated as such by that State or one of its political subdivisions or local authorities; or

(ii) that is established and operated exclusively or almost exclusively to invest funds for the benefit of entities or arrangements referred to in subdivision (i).”.

Article 4

In Article 4 of the Convention:

1. Paragraph 1 shall be deleted and replaced by the following:

“1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof as well as a recognized pension fund of that State. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.”;

2. Paragraph 3 shall be deleted and replaced by the following:

“3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to determine by mutual agreement the Contracting State of which such person shall be deemed to be a resident for the purposes of this Convention, having regard to its place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to any relief or exemption from tax provided by this Convention except to the extent and in such manner as may be agreed upon by the competent authorities of the Contracting States.”;

3. Paragraph 4 shall be deleted.

Article 5

In Article 5 of the Convention:

1. Paragraph 4 shall be deleted and replaced by the following:

“4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e),

provided that such activity or, in the case of subparagraph f), the overall activity of the fixed place of business, is of a preparatory or auxiliary character.”.

2. Paragraph 5 shall be deleted and replaced by the following:

“5. Paragraph 4 shall not apply to a fixed place of business that is used or maintained by an enterprise if the same enterprise or a closely related enterprise carries on business activities at the same place or at another place in the same Contracting State and

- a) that place or other place constitutes a permanent establishment for the enterprise or the closely related enterprise under the provisions of this Article, or
- b) the overall activity resulting from the combination of the activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, is not of a preparatory or auxiliary character,

provided that the business activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, constitute complementary functions that are part of a cohesive business operation.”.

3. Paragraph 6 shall be deleted and replaced by the following:

“6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 but subject to the provisions of paragraph 7, where a person is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise and, in doing so, habitually concludes contracts, or habitually plays the principal role leading to

the conclusion of contracts that are routinely concluded without material modification by the enterprise, and these contracts are

- a) in the name of the enterprise, or
- b) for the transfer of the ownership of, or for the granting of the right to use, property owned by that enterprise or that the enterprise has the right to use, or
- c) for the provision of services by that enterprise,

that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business (other than a fixed place of business to which paragraph 5 would apply), would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.”.

4. Paragraph 7 shall be deleted and replaced by the following:

“7. Paragraph 6 shall not apply where the person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State carries on business in the first-mentioned State as an independent agent and acts for the enterprise in the ordinary course of that business. Where, however, a person acts exclusively or almost exclusively on behalf of one or more enterprises to which it is closely related, that person shall not be considered to be an independent agent within the meaning of this paragraph with respect to any such enterprise.”.

5. After paragraph 7 the following new paragraphs 8 and 9 shall be inserted:

“8. For the purposes of this Article, a person or enterprise is closely related to an enterprise if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same persons or enterprises. In any case, a person or enterprise shall be considered to be closely related to an enterprise if one possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company’s shares or of the beneficial equity interest in the company) or if another person or enterprise possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company’s shares or of the beneficial equity interest in the company) in the person and the enterprise or in the two enterprises.

9. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company or a permanent establishment of the other.”.

Article 6

Article 7 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“ARTICLE 7
BUSINESS PROFITS

1. Profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits that are attributable to the permanent establishment in accordance with the provisions of paragraph 2 may be taxed in that other State.
2. For the purposes of this Article and Article 23, the profits that are attributable in each Contracting State to the permanent establishment referred to in paragraph 1 are the profits it might be expected to make, in particular in its dealings with other parts of the enterprise, if it were a separate and independent enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions, taking into account the functions performed, assets used and risks assumed by the enterprise through the permanent establishment and through the other parts of the enterprise.
3. Where, in accordance with paragraph 2, a Contracting State adjusts the profits that are attributable to a permanent establishment of an enterprise of one of the Contracting States and taxes accordingly profits of the enterprise that have been charged to tax in the other State, the other State shall, to the extent necessary to eliminate double taxation on these profits, make an appropriate adjustment if it agrees with the adjustment made by the first-mentioned State; if the other Contracting State does not so agree, the Contracting States shall eliminate any double taxation resulting therefrom by mutual agreement.
4. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.”.

Article 7

Paragraph 2 of Article 10 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- a) 0 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a recognized pension fund of the other Contracting State which is generally exempt from tax in that other Contracting State;
- b) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- c) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.”.

Article 8

In Article 11 of the Convention:

1. At the end of subparagraph e) of paragraph 3 of Article 11 of the Convention the punctuation mark “.” will be deleted and replaced by the punctuation mark: “;”.
2. After subparagraph e) of paragraph 3 of the Convention the following new subparagraph f) shall be inserted:

“f) to a recognized pension fund of the other Contracting State which is generally exempt from tax in that other Contracting State.”.

Article 9

In Article 13 of the Convention:

1. After paragraph 3 the following new paragraph 3a shall be inserted:

“3a. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares in a company or comparable interests, such as interests in a partnership or trust, may be taxed in the other Contracting State if, at any time during the 365 days preceding the alienation, these shares or comparable interests derived more than 75 per cent of their value directly or indirectly from immovable property as defined in Article 6, situated in that other Contracting State.
However such gains shall be taxable only in the first mentioned State where the resident is a recognized pension fund of that State which is generally exempt from tax in that State.”.
2. Paragraph 4 shall be deleted and replaced by the following:

“4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 3a shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.”.

Article 10

Article 18 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“ARTICLE 18 PENSIONS, ANNUITIES AND SOCIAL SECURITY PAYMENTS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration, as well as annuities, arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned State.
2. Pensions paid and other payments made under the provisions of the social security legislation of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned State.

3. A pension, other similar remuneration or an annuity shall be deemed to arise in a Contracting State insofar as the contributions or payments associated with that pension or other similar remuneration or annuity, or the entitlements received from that pension or other similar remuneration or annuity qualified for relief from tax in that State. The transfer of a pension, other similar remuneration or an annuity from a pension fund or an insurance company in a Contracting State to a pension fund or insurance company in another state shall not restrict in any way the taxing rights of the first-mentioned State under this Article.

4. The term “annuity” means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money’s worth.

5. The provisions of this Article shall also apply to lump sum payment in lieu of a pension or another similar remuneration or an annuity.”.

Article 11

In Article 23 of the Convention:

1. In paragraph 2, the words “paragraphs 2 and 5 of Article 18” shall be deleted and replaced by “paragraph 1 and 2 of Article 18”.

2. In paragraph 3, the words “paragraph 5 of Article 13” shall be deleted and replaced by “paragraphs 3a and 5 of article 13” and the words “paragraph 3 of Article 18” shall be deleted and replaced by “paragraph 5 of Article 18”.

3. Paragraph 5 shall be deleted and replaced by the following:

“5. Where a resident of Poland derives income which may be taxed in the Netherlands in accordance with the provisions of the Convention (except to the extent that these provisions allow taxation by the Netherlands solely because the income is also income derived by a resident of the Netherlands), Poland shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in the Netherlands. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in the Netherlands.”.

4. After paragraph 5 the following new paragraphs 6 and 7 shall be inserted:

“6. Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of Poland is exempt from tax in Poland, Poland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

7. The provisions of paragraph 2 shall not apply to items of income derived by a resident of the Netherlands where Poland applies the provisions of this Convention to exempt such items of income from tax or applies the provisions of paragraph 2 of Article 10 or 11 to such items of income.”.

Article 12

Article 26 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“ARTICLE 26 MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The competent authorities of the Contracting States will implement a bilateral notification or consultation process for cases in which the competent authority to which the mutual agreement procedure case was presented does not consider the taxpayer's objection to be justified. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

5. Where,

a) under paragraph 1, a person has presented a case to the competent authority of a Contracting State on the basis that the actions of one or both of the Contracting States have resulted for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention; and

b) the competent authorities are unable to reach an agreement to resolve that case pursuant to paragraph 2 within three years from the date when all the information required by the competent authorities in order to address the case has been provided to both competent authorities;

any unresolved issue arising from the case shall be submitted to arbitration if the person so requests in writing. These unresolved issues shall not, however, be submitted to arbitration if a decision on these issues has already been rendered by an administrative court of either State. Unless a person directly affected by the case does not accept the mutual agreement that implements the arbitration decision, that decision shall be binding on both Contracting

States and shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of these States. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this paragraph."

Article 13

Article 27 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

"ARTICLE 27 EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of

paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.”.

Article 14

Article 28 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“ARTICLE 28 ASSISTANCE IN THE COLLECTION OF TAXES

1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.

2. The term "revenue claim" as used in this Article means an amount owed in respect of taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention or any other instrument to which the Contracting States are parties, as well as interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount.

3. When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other State.

4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other State shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that

State by reason of its nature as such and, unless otherwise agreed between the competent authorities. In addition, a revenue claim accepted by a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.

6. Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.

7. Where, at any time after a request has been made by a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned State, the relevant revenue claim ceases to be

- a) in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned State that is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection; or
- b) in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned State in respect of which that State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collection;

the competent authority of the first-mentioned State shall promptly notify the competent authority of the other State of that fact and, at the option of the other State, the first-mentioned State shall either suspend or withdraw its request.

8. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to carry out measures which would be contrary to public policy (ordre public);
- c) to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;
- d) to provide assistance in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State.”.

Article 15

Article 29 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“ARTICLE 29 ENTITLEMENT TO BENEFITS

1. Notwithstanding the other provisions of this Convention, a benefit under this Convention shall not be granted in respect of an item of income if it is reasonable to conclude, having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that benefit, unless it is established that granting that benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of this Convention.

2. Where a benefit under this Convention is denied to a person under paragraph 1, the competent authority of the Contracting State that would otherwise have granted this benefit shall nevertheless treat that person as being entitled to this benefit, or to different benefits with respect to a specific item of income, if such competent authority, upon request from that person and after consideration of the relevant facts and circumstances, determines that such benefits would have been granted in the absence of the transaction or arrangement referred to in paragraph 1.

The competent authority of a Contracting State shall consult with the competent authority of the other Contracting State before rejecting a request made under this paragraph.”.

Article 16

Article 31 of the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“ARTICLE 31 TERRITORIAL EXTENSION

1. This Convention may be extended, either in its entirety or with any necessary modifications, to any part of the Kingdom of the Netherlands which is not situated in Europe, if the part of the Kingdom of the Netherlands concerned imposes taxes substantially similar in character to those to which the Convention applies. Any such extension shall take effect from such date and subject to such modifications and conditions, including conditions as to termination, as may be specified and agreed in notes to be exchanged through diplomatic channels or in any other manner in accordance with their constitutional procedures.

2. Unless otherwise agreed the termination of the Convention shall not also terminate any extension of the Convention to any part to which it has been extended under this Article.”.

Article 17

The Preamble of the Protocol to the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“With respect to the Convention concluded between the Republic of Poland and the Kingdom of the Netherlands for the elimination of double taxation with respect to taxes on income and the prevention of tax evasion and avoidance, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.”.

Article 18

Article I. of the Protocol to the Convention shall be deleted.

Article 19

The existing Articles II., III., IV. and V. of the Protocol to the Convention shall be renumbered into Articles I., II., III. and IV, respectively.

Article 20

After Article IV. of the Protocol to the Convention the following new Article V. shall be inserted:

“V. Ad Article 10

1. The provisions of subparagraph b) of paragraph 2 of Article 10 shall not apply to dividends paid by or to a person who is a Fiscal Investment Institution (Fiscale Beleggingsinstelling) for the purposes of the company tax of the Netherlands or by or to a person who is an open ended investment fund, exempt for the purpose of the corporate income tax in Poland, respectively.
2. It is understood that income received in connection with the (partial) liquidation of a company or a purchase of own shares by a company is treated as income from shares.
3. It is understood that income received in connection with distributions on certificates or participating units of an investment fund is treated as income from shares.”.

Article 21

Article VI. of the Protocol to the Convention shall be deleted and replaced by the following:

“VI. Ad Article 11

1. It is understood that the term “a loan of whatever kind” as used in subparagraph c) of paragraph 3 of Article 11 also includes convertible bonds and, as a consequence, the term “interest” as used in paragraph 5 of Article 11 also includes income from non-convertible bonds and income from convertible bonds until such time as the later bonds are actually converted into shares. It is also understood that in any case the term “interest” does not include items of income which are dealt with under Article 10.
2. Paragraph 3 of Article 11 shall also apply to interest paid to and beneficially owned by:
 - a) the Netherlands Development Finance Company (de Nederlandse Financierings-Maatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V.) or any legal successor thereof;
 - b) Atradius State Business N.V. in respect of loans granted, approved, guaranteed or insured by the Government of the Netherlands;
 - c) the Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKKE S.A.), Bank Gospodarstwa Krajowego S.A.”.

Article 22

Article VII. of the Protocol to the Convention shall be deleted.

Article 23

The existing Articles VIII. and IX. of the Protocol to the Convention shall be renumbered into Articles VII. and VIII. respectively.

Article 24

Article X. of the Protocol to the Convention shall be deleted.

Article 25

The existing Article XI. of the Protocol to the Convention shall be renumbered into Article IX.

Article 26

Article XII. of the Protocol to the Convention shall be deleted and replaced by the following:

"X. Ad Article 27

It is understood that paragraph 2 of Article 27 also applies to persons or authorities concerned with the determination of cases submitted to arbitration under paragraph 5 of Article 26."

Article 27

After new Article X. of the Protocol to the Convention the following new Article XI. shall be inserted:

"XI. Ad Articles 27 and 28

1. The provisions of Article 27 shall apply accordingly to information that is relevant for carrying out the income-related regulations under the laws of the Contracting States by the tax authorities of the Contracting States concerned with the implementation, administration or enforcement of these income-related regulations. The provisions of Article 28 shall apply accordingly to assistance in the collection of amounts paid under the income-related regulations, insofar as these amounts are treated as revenue claims in respect of taxes by the Contracting State where these amounts arise in.

2. Any information received under paragraph 1 of this Article in connection with Article 27 shall be used only for the purpose of determining and levying the contributions and determining and granting of the benefits under the income - related regulations as meant in paragraph 1 of this Article.

3. It is understood that the income-related regulations referred to in paragraph 1, consist of regulations purporting to grant financial support by a Contracting State to individuals in respect of, for example, rental costs, cost of childcare and health care on the basis of the financial capacity of these individuals."

Article 28

This Amending Protocol, shall enter into force on the last day of the third month following the month in which the later of the notifications has been received in which the respective Governments have notified each other in writing that the formalities constitutionally required in their respective States have been complied with, and its provisions shall have effect for taxable years and periods beginning, and taxable events occurring, on or after the first day of January in the calendar year following that in which the Amending Protocol has entered into force.

In witness whereof, the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Amending Protocol.

Done in duplicate at Warsaw, this day of October 29, 2020 in the Polish, Dutch and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergences of interpretation, the English text shall prevail.

For the Republic of Poland

For the Kingdom of the Netherlands

Oświadczam zgodność
fotokopii z oryginałem/~~edpisem~~

Warszawa, dnia 1/12/2020

Konrad Marciniak

Dyrektor

DEPARTAMENT PRAWNO-TRAKTATOWY

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

MINISTER DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ

Konrad Szymański

Sygn. DPUE.920.1495.2021.RW(4)

dot.: RM-0610-77-21; RM-6111-83-21 z 1.07.2021 r.

Pan Łukasz Schreiber
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej *Protokołu między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, oraz Protokołu, podpisanego w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej*

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym wnioskiem o ratyfikację umowy międzynarodowej pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Protokół nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem
Konrad Szymański
Minister do Spraw Unii Europejskiej
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Pan Zbigniew Rau
Minister Spraw Zagranicznych